

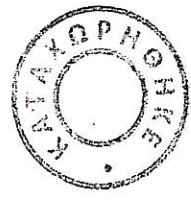
ΔΙΑΚΡΙΤΩΣ ΔΕΛΤΑ
1-2-011

Αγ. Νικόλαος 1-2-2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΚΡΗΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΛΑΣΙΘΙΟΥ**

Αριθμ. Πρωτ. 308

Ταχ. Δ/ση : Ρ. Καπετανάκη 8
Τ.Κ. : 72100
Τμήμα : Β'
Πληροφορ. : Μ. Φιλιππάκης
Τηλέφωνο : 2841 0 82490 -91
FAX : 2841 0 82489

ΠΡΟΣ: ΥΠΕΚΑ
Γεν. Δ/ση Αν. κ' Προστασίας Δασών κ' Φ.Π.
Τμήμα Εμπραγμάτων Δικαιωμάτων
Χαλκοκονδύλη 31, 10164 Αθήνα.

Κοιν.

ΘΕΜΑ : Παράδοση φακέλων που συνοδεύουν την Δ.Υ./23-2-010 (αρ. πρωτ. 724/3-3-010) έκθεση διερεύνησης ιδιοκτησιακού καθεστώτος νήσων Χρυσής και Μικρονήσι περιφέρειας Δήμου Ιεράπετρας Λασιθίου Κρήτης.
ΣΧΕΤΙΚΑ Το 6307/π.ε.0830-3-010 έγγραφό μας .

Εν συνεχεία του ως άνω σχετικού εγγράφου με το οποίο διαβιβάσθηκε η Δ.Υ./23-2-010 (αρ. πρωτ. 724/3-3-010) έκθεση διερεύνησης ιδιοκτησιακού καθεστώτος νήσων Χρυσής και Μικρονήσι περιφέρειας Δήμου Ιεράπετρας Λασιθίου Κρήτης , σας παραδίδουμε τους φακέλους με όλα τα έγγραφα που μνημονεύονται σε αυτήν από τον αρμόδιο υπάλληλο της Υπηρεσίας μας κο Φιλιππάκη Ματθαίο Δασολόγο και συντάκτη της έκθεσης.

Η Υπηρεσία μας ήδη έχει ξεκινήσει συστηματικές ενέργειες κατεδάφισης αυθαιρέτων κτισμάτων και λοιπών κατασκευών ~~κατασκευών~~ , απομάκρυνσης σκουπιδιών και εγκαταλελειμμένων υλικών , αποβολής καταλήψεων τρίτων κ.τ.λ. , οι οποίες θα κλιμακωθούν έως τον Μάρτιο του 2011 (πριν την έναρξη της τουριστικής περιόδου) , ασκώντας τις αρμοδιότητές της ως επί δασικού χαρακτήρα , αναδασωτέα και δημόσια έκταση.

Στις δράσεις αυτές της Υπηρεσίας μας η ιδιοκτησιακή εκκρεμότητα δημιουργεί τριβές με τους φερόμενους ως διεκδικητές , χαρακτηριστικό δε παράδειγμα είναι ότι επί 10 έτη το εκεί ανεγερθέν δασοφυλακείο με πλήρη εξοπλισμό για την φιλοξενία των δασοφυλάκων , θηροφυλάκων κ.τ.λ. έχει καταληφθεί και κατοικείται από φερόμενο ιδιοκτήτη της ευρύτερης έκτασης.

Παρακαλούμε να έχουμε από πλευράς σας τις απόψεις σας το συντομότερο δυνατό.

7/2/011
ο Παραδούς
Μ. Φιλιππάκης
Δασολόγος

7/2/011
ο Παραλαβείς
Α. Γαλατσιός
Προϊστάμενος Υπ.

Πρ/νος
Δ/σης Δασών Λασιθίου
Εμ. Σπ. Μιγάροδης
Δασολόγος

Αγ. Νικόλαος 30-3-010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αριθμ. Πρωτ. 6307/π.ε.08

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

Χειρ. & Χρυσή

Ταχ. Δ/ση : Ρ. Καπετανάκη 8
Τ.Κ. : 72100
Τμήμα : Γ'
Πληροφορ. : Μ. Φιλιππάκης
Τηλέφωνο : 2841 0 82490 -91
FAX : 2841 0 82489

ΠΡΟΣ : Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και
Κλιματικής Αλλαγής
Γενική Δ/ση Ανάπτυξης κ' Προστασίας
Δασών κ' Φυσικού Περιβάλλοντος
Τμήμα Εμπραγμάτων Δικαιωμάτων
Χαλκοκονδύλη 31 10164 Αθήνα.

ΚΟΙΝ: Δ/ση Δασών Περιφέρειας Κρήτης
Ηράκλειο Φοινικιά.

ΘΕΜΑ : Υποβολή προκαταρκτικής έκθεσης για τη διερεύνηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος νήσων Χρυσής ή Γαϊδουρονήσι και Μικρονήσι περιφέρειας Δήμου Ιεραπέτρας Ν.Λασιθίου Κρήτης.

ΣΧΕΤΙΚΑ Της υπ' αριθμ. 268/18-12-08 Δ/σης Δασών Περιφέρειας Κρήτης , 84820/283/28-1-08 και 95123/1142/18-5-05 Υπ. Αγρ. Αν. και Τοπίμων δ/γές.

Σε εκτέλεση των ως άνω διαταγών σας υποβάλλουμε την από 23-2-010 Προκαταρκτική Έκθεση για τη διερεύνηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των νήσων Χρυσής ή Γαϊδουρονήσι και Μικρονήσι περιφέρειας Δήμου Ιεραπέτρας Ν. Λασιθίου Κρήτης του δασολόγου της Υπηρεσίας μας Ματθαίου Φιλιππάκη .

Η Υπηρεσία μας ειδικώς μετά την ψήφιση του ν. 998/79 και τη σύσταση της Δ/σης Δασών Λασιθίου προστατεύει και διαχειρίζεται τις ως άνω νήσους ως δημόσιο δάσος και δασικού χαρακτήρα έκταση και ως αναδασωτέα , ασκεί μόνιμο έλεγχο, έχει προβεί σε πληθώρα ενεργειών δίωξης παραβατών , έχει αναπτύξει έργα και δράσεις και ουδέποτε αναγνώρισε εμμέσως ή άμεσα και κατά οιοδήποτε τρόπο τα προβαλλόμενα δικαιώματα τρίτων.

Η έρευνα αυτή που ήδη έχει ξεκινήσει από το 1988 θεωρούμε ότι έχει ολοκληρώσει την εξέταση των ζητημάτων που τίθενται και στα ουσιαστικά μέρη κατά 95% και συμφωνούμε κατ' αρχήν με τα συμπεράσματα , τις παρατηρήσεις και τις τελικές προτάσεις.

Λόγω της σημαντικότητας του υπό προστασία αντικειμένου και του κατεπείγοντος του θέματος θεωρούμε ότι θα πρέπει πλέον τα όσα παρατίθενται στην έκθεση αυτή να αξιολογηθούν και να ελεγχθούν από το αρμόδιο τμήμα σας ενημερώνοντας και την πρ/νη αρχή σας .

Παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες και υποδείξεις ώστε να ολοκληρωθεί η έρευνα και να υποβληθεί ως τελική έκθεση.

Η έκθεση αυτή συνοδεύεται με όλα τα στοιχεία του ιστορικού φακέλου της υπόθεσης αυτής που συγκρότησε η Υπηρεσία μας για τη περίοδο 1932 -1980 1ος φάκελος και 1981-2008 2ος φάκελος.

Τα στοιχεία αυτά αφορούν άμεσα ή έμμεσα ζητήματα που άπτονται του ιδιοκτησιακού ζητήματος. Τα κρισιμότερα εξ' αυτών παρατίθενται κατά χρονική σειρά και σχολιάζονται στην έκθεση και ούτως αναζητούνται με ευκολία στους φακέλους με τη πληθώρα των εγγράφων.

Οι ογκώδεις αυτοί φάκελοι και για την ασφάλεια των στοιχείων και την πιστοποιημένη παραλαβή τους θα προσκομισθούν στην Υπηρεσία σας από αρμόδιο υπάλληλό μας ιδιοχείρως.

Η Υπηρεσία μας θα συνεχίσει τη συγκέντρωση και αξιολόγηση και άλλων λοιπών στοιχείων που αναζητούνται και παρακαλούμε να μας αποστείλετε τα τυχόν ελλείποντα στοιχεία του φακέλου μας και τα οποία ανευρίσκονται στο αρχείο σας.

5/3
Υπόμνημα Εξωτερικών

Αγ. Νικόλαος 23-2-010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αριθμ. Πρωτ Δ.Υ.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Ρ. Καπετανάκη 8
Τ.Κ. : 72100
Τμήμα : Γ' Προστασίας
Πληροφορ. : Μ. Φιλιππάκης
Τηλέφωνο : 2841 0 82490 -91
FAX : 2841 0 82489

ΠΡΟΣ : Δ/ση Δασών Λασιθίου
Υπόψη κας Δ/ντριας.

ΚΟΙΝ:

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
Αριθμ. Πρωτ. 224
ΠΡΩΤ. ΠΡΩΤ. 03-03-2010

ΘΕΜΑ : Διερεύνηση ιδιοκτησιακού καθεστώτος νήσων Χρυσής ή Γαϊδουρονήσι και Μικρονήσι.

ΣΧΕΤ. :
1. Το 268/18-12-08 έγγραφο Δ/σης Δασών Περιφέρειας Κρήτης
2. το 84820/283/28-1-08 έγγραφο Υπ. Αγρ. Ανάπτυξης (έγγραφο 1)
3. το 95123/1142/18-5-05 έγγραφο Υπ. Αγρ. Ανάπτυξης (2)
4. το 805/27-6-05 έγγραφο Δ/σης Δασών Περιφέρειας Κρήτης. (3)
5. το 44/24/3/05 Δ/σης Δασών Περιφέρειας Κρήτης. (4)
6. Η 389/12-2-02 προκαταρκτική έκθεση διερεύνησης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος νήσου Χρυσής ή Γαϊδουρονήσι και Μικρονήσι. (5)

Σε εκτέλεση των ως άνω 1,2,3,4 σχετικών εντολών και εν συνεχεία της ως άνω 5 και 6 προκαταρκτικής έρευνας εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Ι. Σύνοψη επί του Ιστορικού προ του έτους 1932.

Εισαγωγικό σημείωμα.

Επί Οθωμανικής Κατοχής οι νήσοι φαίνεται να τελούσαν υπό το ειδικό ιδιοκτησιακό καθεστώς του Οθωμανικού Νόμου περί γαιών , ο οποίος κωδικοποιημένος εισήχθη και άρχισε να ισχύει στο νησί το έτος 1858.

Ειδικότερα στη Κρήτη λόγω της ιστορικής διαμόρφωσης των γαιοκτητικών δικαιωμάτων από την εποχή της Βυζαντινής και Ενετικής εποχής υφίσταντο ιδιαίτερες όσον αφορά την ιδιοκτησιακή κατάσταση.

Πριν το 1858 δεν γνωρίζουμε το ιδιοκτησιακό καθεστώς των νήσων , αν δηλαδή αυτές υπάγονταν σε μία από τις τρεις βασικές μορφές ιδιοκτησίας ήτοι:

1. Δημόσια ιδιοκτησία γαιών (Κρατικής ιδιοκτησίας -πλήρη κυριότητα) και την ωφέλιμη παραχώρηση σε ιδιώτες (προσωρινή χρήση)
2. Δημόσια ιδιοκτησία αποκλειστικά κοινής χρήσης -πολιτειακές γαίες ,
3. Ιδιόκτητες γαίες οι οποίες είχαν ως πηγή προέλευσής τους τα παλαιά λάφυρα από καταλήψεις εδαφών ,τίτλοι ιδιοκτησίας MULK του Σουλτάνου , παραχωρήσεις

του Σουλτάνου (TEMLIK) με πλήρη κυριότητα στους ιδιώτες από πολιτειακές γαίες, νεκρές γαίες που εκχερσώνονταν για καλλιέργεια και τέλος τις αφιερωμένες γαίες- βακούφια κ.τ.λ.

Από το 1858 πάντως που εισήχθη ο Κωδικοποιημένος Οθωμανικός νόμος οι έννοιες αυτές διαμορφώθηκαν με ουσιαστική διαφοροποίηση από τα πριν και συγκεκριμένα:

-Επήλθε σημαντικός περιορισμός στις ιδιόκτητες γαίες που πλέον θεωρούνταν τέτοιες μόνο τα εντός των πόλεων οικόπεδα και τα κηπάρια.

-Διευρύνθηκαν οι χαρακτηριζόμενες ως δημόσιες γαίες, στις οποίες συμπεριελήφθησαν οι νεκρές, οι καθιερωμένες σε κοινή χρήση, αφιερωμένες κ.τ.λ.

- Ο περιορισμός των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων με πλήρη κυριότητα αντισταθμίστηκε με την αύξηση των δικαιούχων δικαιωμάτων εξουσιάσεως (TESSARUF).

-Καθιερώθηκαν δαιδαλώδεις ρυθμίσεις σχετικά με το δικαίωμα εξουσιάσεως που αφορούσαν τον τρόπο κτήσης, το είδος των γαιών, ο χρόνος παραγραφής, οι μεταβιβάσεις, οι πωλήσεις, οι ανεγέρσεις οικοδομών κ.τ.λ. στα πλαίσια των οποίων θεσμοθετήθηκε η έννοια της «χρησικτησίας», χρησικτησία όχι με την σημερινή έννοια της πλήρους κυριότητας, αφού προέβλεπε 10ετή συνεχή νομή ή κατοχή για κτήση δικαιώματος (TESSARUF).

Με τις δύο αυτές τελευταίες προβλέψεις δημιουργούνταν μία μορφή ατελούς ιδιοκτησίας η οποία όμως εξελικτικά οδηγούσε και από τη πρόβλεψη περί χρησικτησίας σε νομικό μεταβολισμό σε συνθήκες πλήρους ιδιοκτησίας.

Από την ίδια τη φυσική κατάσταση των νήσων και το ιστορικό χρήσης τους προκύπτει ότι:

1. Τα εδάφη αυτά ήσαν ανέκαθεν άγονα, χέρσα και δυνάμενα μόνο να δεχθούν βοσκή περιορισμένης βοσκοϊκανότητας με ελάχιστα ζώα και μόνο για 2-3 μήνες το πολύ και με χαμηλή παραγωγικότητα.

2. Ήσαν και είναι σχεδόν ανεπίδεκτα οιασδήποτε γεωργικής καλλιέργειας πλην ορισμένων μικροεπιφανειών στο βορειοδυτικό μέρος που ενδεχομένως να δέχονταν σπορές και ίσως υπήρχαν μικρά κηπάρια γύρω από τα υπάρχοντα πηγάδια με υφάλμυρα νερά..

3. Επί πλέον η νήσος Χρυσή καλύπτεται σχεδόν κατά το 95% από επιφάνειες με αλότοπους με αλοφυτική βλάστηση, εκτεταμένες ζώνες αιγιαλού, αμμοθίνες, αποικίες σχίνου, φρυγανότοπους, περιοχές με μονοετή και πολυετή ποώδη βλάστηση χαμηλής παραγωγής καθώς και εκτεταμένα δάση αμμοθινών αρκεύθου και δασικές εκτάσεις αρκεύθου και τέλος με εδάφη άγονα, βραχώδη, ανεπίδεκτα της οιαδήποτε καλλιέργειας και σχεδόν μηδενικής βοσκοϊκανότητας.

Σημειωτέον ότι από τη νήσο Χρυσή από ιστορικών χρόνων έως το 1954 γίνονταν συλλογή καρπών για εξαγωγή δεψικών ουσιών και υλοτομίες για παραγωγή ξυλείας ήτοι είχε καθαρά δασική χρήση.

Με βάσει τα παραπάνω η ιδιοκτησιακή κατάσταση των νήσων τη περίοδο εκείνη πρέπει να αναζητηθεί ανάμεσα στις 7 κατηγορίες ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων που διαμορφώθηκαν στη πορεία εφαρμογής του Οθωμανικού αυτού Κώδικα Γαιών ήτοι:

1. Στις Δημόσιες -Κρατικής ιδιοκτησίας γαίες με τη σύγχρονη έννοια, που ανήκαν στην άμεση διοίκηση και ιδιοκτησία του Οθωμανικού κράτους, τις γαίες αυτές αποτελούσαν κυρίως τα δάση και οι δασικές εκτάσεις.

Η έννοια αυτή εισήχθη ειδικώς και με τον Οθωμανικό νόμο περί δασών του 1870.
2. Στις παραχωρημένες δημόσιες γαίες (RAKABE) σε ιδιώτες με δικαίωμα εξουσίασης (TESSARUF), για πρόσκαιρη χρήση ή για διαρκή χρήση και κάρπωση με χορήγηση τίτλων ΤΑΠΙ.

3. Στις νεκρές γαίες (χέρσες, έρημες, ορεινές, δασώδεις εκτάσεις ως αποκλειστικά δημόσιες στις οποίες όμως χωρεί και το δικαίωμα εξουσίασεως (TESSARUF) όταν εκχερσώνονταν για καλλιέργεια.

Δηλαδή ίσχυε μόνο για εδάφη κατάλληλα για καλλιέργεια σύμφωνα με την αποκεντρωτική αγροτική βιοποριστική πολιτική του Οθωμανικού Κράτους.

4. Στις Δημόσιες καθιερωμένες σε κοινή χρήση γαίες, βοσκές (εκτάσεις με βοσκοϊκανότητα), δόση (περιοχές ελεύθερης ξύλευσης των πέριξ κοινοτήτων κατοίκων κ.τ.λ.), αλωνότοποι, πλατείες, δρόμοι, θέρετρα, χειμαδιά, αγορές, πανηγύρεις, χώροι προσευχής κ.τ.λ.

Οι περιπτώσεις αυτές δεν υπέκυπταν σε παραγραφή των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων του δημοσίου δηλαδή δεν μπορούσαν να γίνουν αντικείμενο ιδιοκτησιακής κτήσης από τρίτους.

5. Στις αφιερωμένες γαίες –Βακούφια που αποτελούσαν πρώην ιδιότητες ή δημόσιες γαίες (γνήσιες και μη).

6. Στις Μοναστηριακές γαίες που έλκουν την καταγωγή τους από προϊούσα προσάρτηση στα μοναστήρια (έκπαλαι) και ανήκαν στις Μονές με πλήρες δικαίωμα ιδιοκτησίας και οι παραχωρηθείσες στις μονές με τίτλο «Ταπί» δημόσιες γαίες (αρθρ. 122 του Οθωμανικού Κώδικα περί γαιών του 1858.

7. Στις ιδιοκτησίες πλήρους (ιδιωτική) κυριότητας (MULK-ARAZI-I MEMLUKE)

Για το τότε ιδιοκτησιακό καθεστώς των νήσων πρέπει να αποκλειστούν οι 7,6,5,4, περιπτώσεις και να πιθανολογηθούν ότι ιστορικά κατατάσσονταν σε μία από τις 1,2,3 περιπτώσεις, είτε κατά σύνολο είτε κατά τμήματα.

Από τις 1,2,3 περιπτώσεις πρέπει επίσης να αποκλειστούν:

- η 2 : διότι δεν υπάρχει τίτλος «Ταπί» ή οιαδήποτε άλλο αποδεικτικό έγγραφο όπως προκύπτει και από το Ε.Π. 61/1-6-1974 αποκαλυπτικό έγγραφο της οικ. εφορίας Χανίων.

Δεν γνωρίζουμε αν υπήρχαν τότε ή μετέπειτα οιαδήποτε τίτλοι υπέρ ιδιωτών με οποιαδήποτε μορφή (Ταπί, Φιρμάνι κ.τ.λ.).

- η 3 : διότι οι νήσοι ουδέποτε και εκ της φύσεώς τους ήσαν επιδεκτικές καλλιέργειας όπως άλλωστε και σε πληθώρα εγγράφων αναφέρεται αυτό και όπως είναι η πραγματική κατάσταση και σύμφωνα με την από 1/2000 αναλυτική έκθεση αυτοψίας της δασικής υπηρεσίας (Μ. Φιλιππάκης)

Κατά συνέπεια οι νήσοι Χρυσή και Μικρονήσι ανήκαν πάντοτε στο Οθωμανικό Κράτος ήτοι στη κατηγορία 1 του Οθωμανικού Κώδικα περί δασών.

Οποιαδήποτε όμως και αν ήταν η κατάσταση αυτή διατηρήθηκε ως είχε και μετά το 1878 (σύμβαση Χαλέπας) όπου η Κρήτη απέκτησε μερική αυτονομία, ακόμη και μετά την ίδρυση της Κρητικής Πολιτείας έως την εισαγωγή του Κρητικού Αστικού Κώδικα όπου τίθονταν σε ισχύ το 1904.

Σύμφωνα με τον Κ.Α.Κ το κληρονομημένο καθεστώς ιδιοκτησίας της Οθωμανικής περιόδου παρέμεινε βασικά ως είχε και με τις εξής ειδικές προβλέψεις :

-του άρθρου 295 , 296 ,297 κ.τ.λ. (περί 20 ετών έκτακτης χρησικτησίας) , σε συνδυασμό με το άρθρο 206 περί της εννοιας της νομής , όπου έδινε δικαίωμα πλήρους κυριότητας.

-του άρθρου 293 , 294 , 298 κ.τ.λ. (περί 10 ετών τακτικής χρησικτησίας) όπου επίσης έδινε δικαίωμα πλήρους κυριότητας ,

- του άρθρου 302 που δεν εξαιρούσε της χρησικτησίας ούτε τα δημόσια κτήματα και

-του άρθρου 1356 περί προσμέτρησης του χρόνου έκτακτης χρησικτησίας και πριν από το 1904 , ήτοι από του 1889 ; του άρθρου 405 κ.τ.λ.

- των δ/ξεων αρθρ. 107 κεφάλαιο Ι' μεταβατικές δ/ξεις περί κατεχομένων πρώην βακουφικών κτημάτων

Δηλαδή με τις δ/ξεις αυτές τα οιαδήποτε ιδιοκτησιακά δικαιώματα κατοχής γης που κληρονομήθηκαν από την Οθωμανική περίοδο , είτε αυτά που διαμορφώθηκαν κατά την επαναστατική περίοδο όπου αναδιανεμήθηκε «βίαια» μεγάλο μέρος της γης , οδηγούνταν πλέον με τις προβλέψεις αυτές, από τις καταστάσεις στατους ιδιοκτησίας ,σε καταστάσεις πλήρους ιδιοκτησίας .

Ωστόσο για τη περίπτωση των νήσων Χρυσής και Μικρονήσι καθώς και όλων των βραχονησίδων , αποκαλυπτικό επίσης είναι το ως άνω Ε.Π. 61/1-6-1974 της οικονομικής εφορίας Χανίων , όπου επικαλείται το άρθρο 1 σε συνδυασμό προς το άρθρο 20 του συντάγματος της Κρητικής Πολιτείας σύμφωνα με το οποίο «ουδέν επί των παρακείμενων νησίδων συμπραγμάτων δικαίωμα αποκτάται άνευ αδείας της κυβερνήσεως.» και παρακάτω: « νησίς Χρυσή δεν ενετοπίσθη προς το παρόν , παρ' ημών , ενδεχομένως λόγω του δασοσκεπούς της να μην εξεμισθούτο ως αγριάς... κ.τ.λ.».

Τα στοιχεία αυτά συνηγορούν πλήρως στο γεγονός και επιβεβαιώνουν την υπόθεση ότι οι νήσοι Χρυσή και Μικρονήσι ουδέποτε επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας υπήρξαν αντικείμενο τακτικής παραγωγικής χρήσεως και λόγω του δασοσκεπούς και άγονου άρα ήσαν Κρατική Ιδιοκτησία.

Η ως άνω άλλωστε διαδικασία απόκτησης ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων σύμφωνα με τον ΚΑΚ ανακόπηκε με το Ν.ΔΞΗ/1912 περί λήξης της παραγραφής των δικαιωμάτων του Δημοσίου.

Με το 11/12-9-1915 δημοσιευθέν Β. Διάταγμα τέθηκε σε ισχύ ο νόμος αυτός , σύμφωνα με τον οποίο δεν μπορούσε να συμπληρωθεί η τακτική χρησικτησία του από του 1904 ισχύοντος Κ.Α.Κ. κ.τ.λ.

Ήδη όμως με την 1/14-11-1913 σύμβαση ειρήνης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας είχε γίνει η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα όπου και με το άρθρο 2 παρ.3 του ν. 147/1914 περί της «εν ταις προσαρτωμέναις χώραις νομοθεσίας και της δασικής αυτών οργανώσεως» βάσει των οποίων ορίσθηκε ότι:

Διατηρούνται άθικτες οι περί γαιών του Οθωμανικού δικαίου δ/ξεις στις χώρες που τελούσαν υπό την άμεση κυριαρχία του Οθωμανικού Κράτους.

Τον ως άνω νόμο συμπλήρωσε το άρθρο 9 του ν. 262/1914 σύμφωνα με τον οποίο δεν παραγράφονται τα δικαιώματα του δημοσίου που ορίζονταν σύμφωνα με τις δ/ξεις του Οθωμανικού Δικαίου , επί εκτάσεων που δεν καλλιεργήθηκαν τακτικά , εκτός από όσα είχαν τίτλο «Ταπί» , που επικυρώθηκε ως ισχυρός με το ν.

79/ΔΣΙΓ/1913 άρθρο 5 με τον οποίο επίσης επικυρώθηκε η ως άνω σύμβαση ειρήνης κ.τ.λ.

Με την ψήφιση τέλος και του ν. 4213/14-11-1914 κυρώθηκε επίσης η σύμβαση ειρήνης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας και υπογράφηκε η από 14-11-1913 ρητή υποχρέωση από το Ελληνικό Κράτος να αναγνωρίζει όλα τα νόμιμα δικαιώματα των Οθωμανών , τις δικαστικές αποφάσεις, τους επίσημους τίτλους κ.τ.λ. που είχαν εκδοθεί.

Τι συμβαίνει όμως με τη περίπτωση της Χρυσής και Μικρονήσι;

1. Κατά πάσα πιθανότητα οι νήσοι αυτοί ως κρατικής ιδιοκτησίας παρελήφθησαν να αναφερθούν και στο ειδικό πρωτόκολλο της ως άνω σύμβασης ειρήνης, όπως και έως σήμερα διατείνεται η Τουρκική διπλωματία, πράγμα που πρέπει να ελεγχθεί παραπέρα και σύμφωνα με τα στοιχεία που δίδονται στο ως άνω Ε.Π.61/ 1-6-1974 κρίσιμο έγγραφο της οικ. εφορίας Χανίων και άλλα αρχεία.

2. Κατά το κρίσιμο διάστημα αυτό οι νήσοι πιθανολογείται ότι έγιναν αντικείμενο καταπάτησης από τους παρακάτω αναφερόμενους ανταλλαγέντες μουσουλμάνους και ως φερόμενους ιδιοκτήτες επί καταγεγραμμένης κρατικής ή και γενικώς αδέσποτης δημόσιας περιουσίας, τακτική νύμφη και καθιερωμένη και στην υπόλοιπη Ελλάδα από την απελευθέρωση του 1821, τη κατάκτηση των νηών Χωρών κ.τ.λ. όπου. Οι μικτές επιτροπές πολλές φορές κατά μεθόδευση αναγνώριζαν μη υπάρχοντα δικαιώματα σε Οθωμανούς υπηκόους, που προκειμένου με αγορές αυτά να περιέλθουν σε Έλληνες καταπατητές της Εθνικής Γης..

Στη περίπτωσή μας τη πιθανότητα αυτή ενισχύει το γεγονός ότι σύμφωνα με το 1232/6-12-1938 έγγραφο ΕΤΕ και κατά τη περαιτέρω έρευνά μας τελικώς δεν ανεβρέθησαν οι προϊφιστάμενοι τίτλοι ιδιοκτησίας των ανταλλαγέντων αυτών μουσουλμάνων

Ήδη όμως η οιαδήποτε ιδιοκτησιακή εκκρεμότητα «εκλείσθει» με την από 30-1-1923 σύμβαση περί ανταλλαγής πληθυσμών και με την από 21/6/1924 απόφαση της μικτής επιτροπής κατά την οποία και όπως μας πληροφορεί το 1232/6-12-1938 έγγραφο ΕΤΕ και το 1611/16-6-1970 έγγραφο της Εφορείας Ιεράπετρας, αυτές αναγνωρίστηκαν ότι ανήκαν στους ανταλλαγέντας μουσουλμάνους Νεμιά Σικέρ Παπατσόγλου, Ταχίρ Βέη Παπατσόγλου, Ζινιές, Μελενιέ και Κεπαρέ Παπατσόγλου και περιήλθον στο Ελληνικό Δημόσιο.

Με τις πράξεις αυτές όσο και με την σύμβαση του 1925 μεταξύ Ελληνικού Κράτους και ΕΤΕ εξυπακούεται ότι στη διαχείριση της Εθνικής Τράπεζας περιήλθον οι νησίδες ως δημόσια κτήματα .

Δεν γνωρίζουμε όμως ποιο ήταν το ιδιοκτησιακό καθεστώς τη περίοδο που έγινε η από 1/14-11-1913 σύμβαση ειρήνης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας των νήσων και ειδικότερα αν αυτές πράγματι κατέχονταν εν μέρει ή εξ' ολοκλήρου από τους ανταλλαγέντες ως άνω μουσουλμάνους εφόσον δεν υπήρχαν γι' αυτούς προγενέστεροι τίτλοι ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία;

Με βάσει ποία λοιπόν στοιχεία και κατά ποία ίσως μεθόδευση αναγνωρίστηκαν οι τέως αυτοί ανταλλαγέντες μουσουλμάνοι ως ιδιοκτήτες των νήσων και μάλιστα αδιακρίτως εφ' όλης της έκτασής τους των 6.000 στρεμμάτων;

Ωστόσο με τη διαδικασία αυτή αναγνώρισης των ανταλλαγέντων μουσουλμάνων ως ιδιοκτητών και την υπαγωγή τους ως Κρατικής Ιδιοκτησίας τελικώς το Ελληνικό Κράτος συμπεριέλαβε τις νήσους στην επικράτειά του ακόμη και αν αυτό είχε παραληφθεί ονομαστικά να γίνει με την σύμβαση ειρήνης Ελλάδος – Τουρκίας .

Στις 30-1-1923 που έγινε η σύμβαση περί ανταλλαγής πληθυσμών και με την από 21-6-1924 απόφαση της μικτής επιτροπής φαίνεται το Ελληνικό Δημόσιο να είχε αποκτήσει τις παραπάνω νησίδες.

Τα ερωτήματα που τίθενται εδώ είναι:

1. Κατά πόσο η πιθανολογούμενη παράνομη απόφαση της επιτροπής για την αναγνώριση των ανταλλάξιμων μουσουλμάνων ως ιδιοκτητών βάλει την όλη διαδικασία εκχώρησης στην ΕΤΕ και εκποίησης των νήσων, με δεδομένο ότι υφίστανται και δημόσια έγγραφα αμφισβήτησής τους όπως το Ε.Π. 61/1967 οικ. εφορίας Χανίων.

2. Κατά πόσο ήταν νόμιμα επιτρεπτή για τη περίπτωση των νήσων η δυνατότητα εκχώρησής τους στην ΕΤΕ για εκποίηση, με το δεδομένο ότι από τη φύση τους δεν ήταν επιδεκτικές οιασδήποτε σημαντικής παραγωγικής χρήσεως

Όμως :

Με την από 5-5-1925 σύμβαση μεταξύ του Ελληνικού Κράτους και της ΕΤΕ Α.Ε. καθώς και των τακτοποιητικών αυτής συμβάσεων οι νήσοι Χρυσή ή Λαϊδορονήσι και Μικρονήσι περιήλθαν στη διαχείριση της ως άνω τράπεζας προκειμένου να εκποιηθούν, όπως και έγινε.

Απολυτήριος η ψηφίση του Ν.Α. 22-4-/26-5-1926 περί διοικητικής αποβολής από τα κτημάτια της αεροπορικής αμύνης κ.τ.λ. που εξαιρείται της προσηκτικότητας των δημόσιων κτημάτων εφ' όσον μέχρι τότε δεν είχε συμπληρωθεί ο απαιτούμενος χρόνος 10, 20 ή και 30 έτη κ.τ.λ.

Και επομένως:

Θεωρούμε ότι κακώς η τότε επιτροπή αναγνώρισεως των ως άνω ανταλλάξιμων μουσουλμάνων κατοχύρωσε ως ιδιοκτησία τους τις νήσους Χρυσή και Μικρονήσι δεδομένου ότι :

Και με βάσει τον Οθωμανικό Κώδικα και με βάσει τον Κ.Α.Κ., και τέλος με βάσει την εισαχθείσα μετά την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα νομοθεσία τα εδάφη αυτά δεν χωρούσε ιδιωτική κτήση.

Ακριβώς δε και λόγω της φύσεως και του προορισμού των εδαφών αυτών ως δάση, δασικές εκτάσεις ζώνες αιγιαλού, αλότοποι, αμμοθίνες, βραχώδη, άγονα κ.τ.λ. θεωρούμε ότι κακώς παραδόθηκαν στην ΕΤΕ για εκποίηση, τούτο δε έγινε δυνατόν μόνο και μόνο επειδή τα εκποιούμενα αυτά εδάφη αυθαιρέτως χαρακτηρίστηκαν τότε ως επιδεκτικά καλλιέργειας και βοσκής.

3. Κατά πόσο ήταν δυνατή τότε η εκποίηση παραμεθόριας περιοχής ;

Το ερώτημα όμως αυτό ήδη επιλύεται με την 741/84 γνωμοδότηση της Νομ. Δ/νσης Υπ' Γεωργίας σύμφωνα με την οποία είναι νόμιμες οι εκποιήσεις που καταρτίστηκαν πρό της 29^{ης}-10-1937.

II. Παράθεση στοιχείων έρευνας περιόδου 1932- 2008

Μετά τα παραπάνω και στα πλαίσια των υφιστάμενων διοικητικών εντολών αρμοδιότητας Δασικής Υπηρεσίας, παραθέτουμε τη περαιτέρω διεξαχθείσα έρευνα που αφορά την περίοδο μετά την σύνταξη του αρχικού τίτλου ιδιοκτησίας 15364/1932 και σύμφωνα με τα στάδια που ορίσαμε κατά τη πρώτη προκαταρκτική από 28-1-02 υποβληθείσα έκθεσή μας.

1^ο Στάδιο: περίοδος 1932-1952.

Παραθέτουμε ως έχουν τα όσα αναφέραμε στη πρώτη έκθεσή μας:

« έρευνα νομιμότητας τίτλων περιόδου 1932-1954, που είναι και η κρισιμότερη περίοδος δεδομένου ότι εξετάζει τις συνθήκες ακυρότητας ή μη του αρχικού συμβολαίου με αρ. 15364/1932 και ειδικότερα την υλοποίηση ή μη των όρων 4 και 5 οι οποίοι συνθέτουν λόγο αυτόματης υποθήκης του μεταβιβαζόμενου ακινήτου των νησίδων υπέρ του δημοσίου.

Η περίπτωση άλλωστε ακυρότητας ελέγχεται πλέον βάσιμα μετά την υπ' αριθμ. 956/25-7-01 απάντηση της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου, στην οποία έχουν περιέλθει τα αρχεία από την Δ/νση ανταλλάξιμων εκτάσεων, στην οποία επίσης παρεδόθησαν εξ' ολοκλήρου όλα τα αρχεία των σχετικών φακέλων της ΕΤΕ.

Η έρευνα στο στάδιο αυτή συνεχίζεται με συγκέντρωση κρίσιμων στοιχείων κ' αξιολόγηση»

Σε συνέχεια αυτών παραθέτουμε τα παρακάτω:

Με το ως άνω 15364 /1932 αρ. 54 συμβόλαιο της ΕΤΕ μεταβιβάστηκαν οι νήσοι στους τρεις αρχικούς ιδιώτες.

Το ποσό πώλησης ήταν 1041.000 δρχ. , καταβλήθηκε αποδεδειγμένα και άμεσα το ποσό των 141.000 δρχ. και το υπόλοιπο των 900.000 δρχ. ορίζονταν να καταβληθεί σε δόσεις που τοκισμένο ανέρχονταν σε 1.341.270 δρχ.

Οι δόσεις που προσδιορίστηκαν από το συμβόλαιο ήταν 10 μία κάθε έτος τον Ιούλιο και η τελευταία τον Ιούλιο του 1942 .

Η υποθήκη του όρου 5 υπέρ της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. ενεγράφη στα βιβλία υποθηκών του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας στον τόμο 127 με φύλλοντα αριθμό φύλλου 9973 και με α.α. 15364 όπως αποδεικνύεται από το από 1-8-1932 πιστοποιητικό υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας .

Με το 25034/26-11-1932 έγγραφο της Γεν. Διοίκησης Κρήτης προς το υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας ζητείται η γνωστοποίηση των τίτλων ιδιοκτησίας βάσει των οποίων περιήλθαν στη κυριότητα νομή και κατοχή της τραπεζής κ.τ.λ.

Με την 1232/6-12-1932 απάντησή της η ΕΤΕ δηλώνει ότι οι νήσοι ανήκαν στους ανταλλαγέντες Μουσουλμάνους και παρεδόθησαν στη διαχείρισή της με βάσει το από 24-2-1926 πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής κ.τ.λ. , και τέλος πιστοποιείται ότι: *«όσον αφορά τους τίτλους ιδιοκτησίας (των ανταλλαγέντων Μουσουλμάνων) , τούτοι δεν ανευρέθησαν εν τω παραδοθέντι ημίν διαχειριστικό φακέλλω του κτήματος.»*

Αλλά τέτοιοι τίτλοι επίσης δεν ανευρίσκονται και δεν αναφέρονται στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας ή οπουδήποτε αλλού .

Με το υπ' αριθμ. 25034/26-11-1932 της Γεν. Διοίκησης Κρήτης προς την ΕΤΕ ζητούνται οι προγενέστεροι τίτλοι ιδιοκτησίας (προφανώς των ανταλλάξιμων μουσουλμάνων) , με την 2428/6-12-1932 απάντηση του τμήματος Διαχείρισης Κτημάτων εξ' ανταλλαγής βεβαιώνεται η μη ανεύρεση τέτοιων τίτλων , με δε το 50730/22-12-1932 έγγραφο του τμήματος διαχείρισης κτημάτων (υπηρεσία Δικαστικού) , πιστοποιείται η νομιμότητα της μεταβίβασης ... παρά την μη ύπαρξη προγενέστερων τίτλων ιδιοκτησίας δεδομένου ότι όπως αναφέρει *« δύναται οιοσδήποτε τυχόν τρίτος να τα διεκδικήσει κατά του αγοραστή κ.τ.λ. »* .

Δηλαδή : το ενδεχόμενο να δηλώθηκαν οι νήσοι ως ιδιόκτητες αυθαιρέτως και από δόλο από τους ανταλλαγέντες μουσουλμάνους και κατά μεθόδευση από τις τοπικές επιτροπές ενισχύεται .

Με την από 29-6-1936 αίτηση των αρχικών αγοραστών ζητείται η παράταση της προθεσμίας λήξης των δόσεων για 20 έτη.

Με το από 6-7-1936 έγγραφο της ΕΤΕ γνωστοποιείται η λήψη του ως άνω αιτήματος και ζητείται από τους αιτούντες να καταβάλουν την ήδη καθυστερούμενη δόση της πρώτης 10 ετούς ρύθμισης ...

Με το από 18-Ιουλίου 1936 έγγραφο της ΕΤΕ προς τους αρχικούς αγοραστές ζητείται να καταβληθεί η 4^η δόση λήξεως 2-7-1936, όπου μάλιστα ζητείται να υπάρχει και απόδειξη υπογεγραμμένη και από τους τρεις συνιδιοκτήτες...

Με το από 28-11-1936 έγγραφο της Υπηρεσίας Διαχείρισης κτημάτων εξ ανταλλαγής βεβαιώνεται ότι ενεκρίθη η παράταση του χρόνου εξοφλήσεως επί 6 έτη από της λήξεως της αρχικής ρύθμισης ήτοι αντί της 2-7-1942 την 2-7-1948. Προς τούτο είχε ήδη εκδοθεί και η 478/15-9-36 απόφαση της Τοπικής Επιτροπής για παράταση μόνο 6 ετών.

Με το από 1-12-1936 έγγραφο της ΕΤΕ ενημερώνονται οι αιτούντες ότι ρυθμίστηκε το αίτημα της παράτασης και ζητείται η εξόφληση της πρώτης δόσεως στις 2-7-1937 κ.τ.λ.

Με το από 28-4-1937 έγγραφο της Υπηρεσίας Διαχείρισεως ΕΤΕ γνωστοποιείται ότι οι αρχικοί αγοραστές είχαν ζητήσει 12 χρόνια παράταση αντί των 6 και ότι η Κεντρική Επιτροπεία είχε αποφασίσει για 12 μετά και από την ως άνω προηγούμενη πρόταση της τοπικής επιτροπής κ.τ.λ. και ζητείται νέα γνωμοδότηση και εξηγήσεις για τη μείωση του χρόνου εξόφλησης κ.τ.λ.

Με το 496/25-5-1937 πρακτικό της Τοπικής Επιτροπής αναθεωρείται η 478/15-9-1936 και βεβαιώνεται η αύξηση της αξίας της έκτασης και από τις καλλιεργητικές βελτιώσεις των αγοραστών που έγιναν επί τμήματος στο Βορειοδυτικό πεδίο της νήσου Χρυσής, επεμβάσεις που πιστοποιούνται και στις Α/Φ του 1945-1968 και γνωμοδοτεί υπέρ της έγκρισης παράτασης των δόσεων με λήξη την 2^η-7-1952.

Με το από 2-6-1937 έγγραφο του Υποκαταστήματος Σητείας ΕΤΕ δίδονται εξηγήσεις για τη περικοπή του χρόνου παράτασης, προβάλλοντας την ανάγκη ταχύτερης είσπραξης των οφειλών από τους αγοραστές η οποία όπως λέγει «θα επιτυγχάνετο αμέσως λόγω της οικονομικής ευρωστίας των αγοραστών, αλλά και για να μην εγείρουν παρόμοιες αξιώσεις και οι λοιποί οφειλέτες εκ Ιεράπετρας με τους οποίους μάλιστα είχαν ήδη γίνει ρυθμίσεις για παροχή προθεσμιών εξόφλησης οφειλών...ελασσόνων της υπό συμβάσεως προβλεπομένων κ.τ.λ.»

Οι επισημάνσεις αυτές δίνουν την εικόνα ότι οι αρχικοί αγοραστές επιχειρούσαν να αποφύγουν την καταβολή των δόσεων όχι από πραγματικούς λόγους οικονομικής ανέχειας αλλά κατά ιδιοτελή μεθόδευση.

Με το από 10-7-1937 έγγραφο της Υπηρεσίας Διαχείρισης ΕΤΕ πιστοποιείται η αποδοχή του αιτήματος παράτασης για 20 έτη και μνημονεύεται προς τούτο η 1045/3-6-1937 συνεδρία της κεντρικής εποπτείας κ.τ.λ. και δίδεται εντολή για εκτέλεση της αποφάσεως αυτής.

Με το από 10-6-1937 έγγραφο της ΕΤΕ (Σητείας) ειδοποιούνται οι αρχικοί αγοραστές ότι ενεκρίθη το αίτημά τους της δε πρώτης δόσης να λήγει στις 2-7-1937 (;) και καλούνται να προσέλθουν να υπογράψουν τα σχετικά συμβόλαια. και από αυτά προφανώς προκύπτει ότι δεν κατέβαλαν ούτε την ήδη λήξασα δόση.

Συντάσσεται ο από 27-7-1937 νέος πίνακας τοκοχρεωλυσίας με πρώτη δόση την 2-7-1937 και λήξη την 2-7-1952.

Με το από 18-9-1937 πιστοποιητικό του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας βεβαιώνεται η εγγραφή της υποθήκης υπέρ της ΕΤΕ του αρχικού συμβολαίου καθώς και ότι η κυριότητα παραμένει εισέτι στους ιδίους.

Συντάσσεται και υπογράφεται η 4491/18-9-1937 συμβολαιογραφική πράξη .

Με το από 5-11-1937 έγγραφο ΕΤΕ Σητείας πιστοποιείται και πάλι η ταύτιση της εξόφληση δόσεων .

Με το από 23-2-1939 έγγραφο ΕΤΕ Σητείας πιστοποιείται η μη εξόφληση της δόσης που έληγε στις 2-7-1938 και καλούνται οι οφειλέτες να καταβάλουν το ποσό με τόκους υπερημερίας κ.τ.λ..

Οι εγγραφές υποθήκης υπέρ του δημοσίου έγιναν στο τόμο 127 με αρ. φ. 9973 και α.α.15364 , του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας , όπως αποδεικνύεται από τα σχετικά έγγραφα της ΕΤΕ.

Τα παραπάνω θα ήταν εύκολο να διαπιστωθούν αν ανευρίσκονταν ο τόμος 127 του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας .

Όμως στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας αυτός ο τόμος δεν υπάρχει σήμερα ούτε και υπήρχε ήδη από 20 ετίας τουλάχιστον , όπου αυτοπροσώπως διενήργησα έρευνα , στα πλαίσια της πρώτης συγκρότησης του φακέλου κατά την υποβολή της 2798/1988 σχετικής αναφοράς μου .

Οι τόμοι υποθηκών που υπάρχουν στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας , αρχίζουν από τον τόμο 135 και υφίστανται επίσης σώματα εγγραφών από το Μάιο του 1947 , σώματα εξαλείψεως βαρών (υποθηκών-κατασχέσεων) από το 1939 και μετά και επομένως θα ήταν φυσικό τα ανάλογα να εμφανίζονταν και στον τόμο 127 που αφορούν τις νήσους.

Ο τόμος 127 είναι ερευνητέο αν υπάρχει και στο γενικό αρχείο του κράτους αν και σύμφωνα με τα έως τώρα έγγραφα δεν προκύπτει κάτι τέτοιο.

Κατόπιν τούτου αναζητείται πλέον και κάποιο έμμεσο έγγραφο στοιχείο από αρχεία άλλων Υπηρεσιών ή ιδιωτών ή συμπερασματική διατύπωση των εγγράφων και των γεγονότων που έλαβαν χώρα έκτοτε σχετικά και με την ύπαρξη ή μη ύπαρξη του επίμαχου τόμου 127 , σωμάτων εγγραφών και σωμάτων εξαλείψεως βαρών , στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας και των συνθηκών απώλειάς τους.

Τέτοια δεν βρέθηκαν !!!

Επί του παρόντος παραθέτουμε τα παρακάτω:

Ο τόμος 127 δεν πρέπει να υπήρχε ήδη πολύ πριν από το έτος 1970 όταν συντάχθηκε η καθοριστική για την έρευνά μας λεγόμενη διανομή Τζέλιου με την οποία επαναχώρησαν οι αρχικοί προκάτοχοι και διάδοχοι στην ιδιοκτησία των νήσων και την οποία θα σχολιάσουμε παρακάτω.

Και τούτο διότι για τη σύνταξη του ως άνω συμβολαίου θα έπρεπε να μην υπήρχε εγγραφείσα υποθήκη υπέρ του δημοσίου του όρου 4 και 5 του αρχικού συμβολαίου ή να μην υπήρχε καθόλου ο τόμος 127 , τα σώματα εγγραφών υποθηκών και τα

σώματα εξαλείψεως βαρών και ούτως να μην ελήφθησαν υπόψη, το δεύτερο δε θεωρείται βέβαιον.

Αντίθετα ο τότε υποθηκοφύλακας κος Αεράκης ο οποίος έχει αποβιώσει είχε εκδώσει καθαρά πιστοποιητικά βαρών, διεκδικήσεων και κατασχέσεων για τις εκτάσεις των νήσων.

Πρέπει όμως να αναφερθεί και το εξής περιστατικό:

Η πρώην υποθηκοφύλακας κ. Δεδελετάκη η οποία ανέλαβε Υπηρεσία στο Υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας το έτος 1976, είχε ειδοποιηθεί ότι σε αποθήκη μέσα στην πόλη της Ιεράπετρας ιδιοκτησίας του προηγούμενου υποθηκοφύλακα κ. Αεράκη είχαν βρεθεί βιβλία και τόμοι που αφορούσαν το υποθηκοφυλακείο.

Τα βιβλία αυτά και τους τόμους, (επρόκειτο για 536 τόμους μεταγραφών υποθηκών, μερίδων, γραμμένους στην Ελληνική και τη Τουρκική γλώσσα), παρέδωσε η υποθηκοφύλακας το έτος 2002 στο γενικό αρχείο του κράτους στο Ηράκλειο, στον υπεύθυνο κο Δρακάκη και συντάχθηκε σχετικό πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής. Όπως βεβαιώνεται στο πρωτόκολλο αυτό δεν έγινε σχετική καταγραφή των τόμων, λόγω φόρτου εργασίας.

Έτσι δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε εάν στους παλιούς αυτούς τόμους υπήρχε και ο τόμος υποθηκών 127 ή όχι, άλλα παρεμφερή στοιχεία κ.τ.λ. από δε τα έγγραφα του Γεν. Αρχείου δηλώνεται αδυναμία ελέγχου του αρχείου.

Έως σήμερα τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από το υποθηκοφυλακείο για τις εκτάσεις αυτές είναι καθαρά.

Για τα παραπάνω αντλούμε τις πληροφορίες από την 1-12-2006 έκθεση του δικηγόρου **κου Παπαδομιχελάκη** που έκανε σχετική έρευνα για λογαριασμό του ενός εκ των φερομένων ιδιοκτητών της οικ. Γιαλυράκη την οποία και επισυνάπτουμε.

Ακόμη περίεργο είναι το γεγονός ότι:

1. όπως είπαμε παραπάνω οι τόμοι που υπάρχουν στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας αρχίζουν μετά τον 135, παραλείπονται δηλαδή όλοι οι προηγούμενοι μεταξύ των οποίων και ο 127.

2. σώματα εγγραφών υποθηκών υπάρχουν από το Μάιο του 1947 και μετά παραλείπονται δηλαδή όλα τα προηγούμενα.

3. σώματα εξαλείψεων βαρών υποθηκών – κατασχέσεων υπάρχουν από το 1939 και μετά και περιέργως δεν ανευρίσκεται το ανάλογο έγγραφο αυτό και για τις εκτάσεις των νήσων που θεωρητικά θα έπρεπε να εκδοθεί κατά το 1952, έτος αποπληρωμής των δόσεων.

Σημειώνουμε παρεμπιπτόντως εδώ ότι ολόκληρη η περίοδος 1939-1947 (με τη φασιστική δικτατορία, τη κατοχή, την ξένη επέμβαση και τον εμφύλιο) ήταν περίοδος μη λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών και της έννομης τάξης με όλες τις συνέπειες που μπορεί να έχουν δημιουργηθεί και στη περίπτωσή μας, στις αδιαφανείς λειτουργίες του υποθηκοφυλακείου, της ΕΤΕ, και γενικά του Κράτους. Η πρώτη μετά το 1942 πράξη μεταβίβασης έγινε το 1943 από τον Ν. Κουγιουμτζάκη. Για να γίνει όμως δυνατή αυτή η πράξη στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας θα έπρεπε και πάλι είτε να υπήρχε το σώμα αυτό εξαλείψεως βαρών και ο τόμος 127, είτε να είχαν «χαθεί» από τότε, είτε να μην ελήφθησαν υπόψη.

Έως τώρα, παρότι έχει αναζητηθεί επιμόνως, δεν έχει ανεβρεθεί τίποτα στο Γενικό Αρχείο του Κράτους, στο Υποθηκοφυλακείο Σητείας, στο Υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας, στο Αρχείο του τέως συμβολαιογράφου Σητείας Αγγελιάκη, στο Αρχείο της Εθνικής Τράπεζας, του τέως Υπουργείου Γεωργίας και της τέως Δ/σης Γεωργίας Νομού Λασιθίου.

Όμως δεν μπορεί να αποκλειστεί κανένα ενδεχόμενο κυρίως στα στοιχεία που τηρούνται στο Γενικό Αρχείο του Κράτους, δεδομένου ότι τα αρχεία αυτά είναι ακατάστατα και ακατάταχτα και ουσιαστικά απαιτείται ενδελεχής έρευνα από εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο του Κράτους, διότι από το υπαλληλικό προσωπικό των Υπηρεσιών αυτών δεν υφίσταται η δυνατότητα αφού αφορά ένα τεράστιο όγκο εργασίας.

Η εικόνα που έχουμε έως στιγμής είναι:

Το υπ' αριθμ. 3228/29-9-05 έγγραφό μας προς υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας παραμένει αναπάντητο, θεωρούμε όμως ότι η ως άνω έρευνα του δικηγόρου και Παπαδομιχέλακη απαντά στα κρισιμότερα των στοιχείων που ζητούνται.

Το υπ' αριθμ. 720/1-3-05 έγγραφό μας προς το Υποθηκοφυλακείο Σητείας παραμένει αναπάντητο προφορικά όμως μας έχει γνωστοποιηθεί ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχει τέτοιο παραστατικό δεδομένου ότι όλα τα αρχεία μεταφέρθησαν στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας κ.τ.λ.

Το υπ' αριθμ. 53661/1309451/10-9-01 απαντητικό έγγραφο της Εθνική Τράπεζας στο 1827/2-8-01 δικό μας είναι κατ' αρχήν αρνητικό όσον αφορά την ύπαρξη και χορήγηση στοιχείων φακέλων αρχείων.

Το υπ' αριθμ. 2076/27-8-01 και εν συνεχεία το 719/11-3-05 έγγραφό μας προς το Γενικό Αρχείο του Κράτους απαντήθηκε με το Φ.10/45/31-3-05 έγγραφο είναι κατ' αρχήν αρνητικό και δεν αναφέρεται σε έρευνα του αρχείου στους παραδομένους το έτος 2002 φακέλους του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας που αποτελεί στοιχείο επί πλέον έρευνας σύμφωνα με τα προαναφερόμενα επεισόδια απώλειας κ.τ.λ.

Το υπ' αριθμ. 2351/12-10-01 έγγραφό μας προς το Υπουργείο Οικονομίας κ' Οικονομικών απαντήθηκε με το 1099299/10260/0010Γ/30-11-2001 έγγραφο το οποίο είναι κατ' αρχήν αρνητικό.

Το 1454/11-7-2001 και εν συνεχεία και το 2074/27-8-2001 έγγραφέ μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Λασιθίου απαντήθηκαν με το 956/25-7-01 έγγραφο (13) κατ' αρχήν αρνητικό.

Το ερώτημα όμως αυτό είναι σχετικό με την ύπαρξη ή μη του πρωτοκόλλου παράδοσης - παραλαβής θέμα το οποίο έχει λυθεί και αναπτύσσεται η απάντηση με την 72604/2682/4-7-1991 εγκύκλιο του Υπ. Γεωργίας, την 149917/1228/2-7-1981 Υπ' Γεωργίας και την 128/1981 γνωμοδότηση του β' τμήματος του Ν.Σ.Κ. σύμφωνα με τα οποία δεν προβλέπεται η ύπαρξη τέτοιου στοιχείου.

Με το 064137/1245/23-11-1995 το τότε Υπουργείο Γεωργίας τμήμα Εμπραγμάτων Δικαιωμάτων, αφού μνημονεύει τα 308180/7464/23-12-67 (δεν το έχουμε...) και 113381/8332/0010Γ/27-1-95 (επισυνάπτεται) έγγραφα του Υπ. Οικονομικών που αφορούν τις νήσους, επίσης τα 18990/832/11-5-1970 και 10083/708/19-4-1975 έγγραφα της Γεν. Δ/σης Δασών Υπ. Γεωργίας που αφορούν γενικές οδηγίες καθώς και την 128/1981 γνωμοδότηση του ΝΣΚ που έγινε αποδεκτή με την υπ' αριθμ. 149917/1228/2-7-1981 απόφαση Υ.Γ. αποφαινεται ότι:

«Το δημόσιο δεν μπορεί να θέτει θέμα ιδιοκτησίας επί δασικών εκτάσεων που ως ανταλλάξιμη περιουσία πωλήθηκαν από την ΕΤΕ σε τρίτους και δεν

διεκδικήθηκαν από κάποια δημόσια αρχή εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών (3) από τη σύμβαση της 5-5-1925 μεταξύ δημοσίου και ΕΤΕ περί διαχείρισης ανταλλαξίμων κτημάτων , κ.τ.λ.».

Με αυτό το έγγραφο θα μπορούσε να τεθεί τέλος στην έρευνα όμως:

Για τη «γνωμοδότηση» αυτή λαμβάνονται υπ' όψη στοιχεία του φακέλου του Υ. Οικονομικών του οποίου η διαχειριστική αρμοδιότητα σταμάτησε στις 5-5-1925 με την τότε σύμβαση με την ΕΤΕ , της οποίας επίσης η διαχειριστική αρμοδιότητα σταμάτησε με το 15364/1932 συνταχθέν συμβόλαιο αγοραπωλησίας από εικποίηση κ.τ.λ.

Σύμφωνα με το συμβόλαιο αυτό , το έτος 1952 ,όπου υπήρχε ο όρος καταβολής της τελευταίας δόσης , εν τέλει έληγε και η εκκρεμότητα του όρου 4 και 5 περί υποθήκης υπέρ του δημοσίου κ.τ.λ. , άρα και οι συμβατικές προθεσμίες. Στα ως άνω όμως έγγραφα του Υ.Γ. και Υ.Οικ. αναφέρεται ως προθεσμία λήξης της διεκδίκησης και φέρεται να προσδιορίζει αυτή μεταξύ των ετών 1925 και 1932 ,δηλαδή άλλο πράγμα που αφορούσε την ιδιοκτησιακή κατάσταση πριν το πρώτο συμβόλαιο που εξετάζουμε.

Αντίθετα δεν γίνεται αναφορά στη περίοδο 1932-1952 όπου και έληγαν οι δόσεις και δεν διευκρινίζεται αν τελικά πληρώθηκαν και αν μπορούσε από το 1952 έως και σήμερα να τεθεί θέμα διεκδίκησης των δικαιωμάτων του δημοσίου σε περίπτωση μη αποπληρωμής .

Αν δηλαδή δύναται οποτεδήποτε να ενεργοποιηθεί όρος 5 του συμβολαίου δεδομένου μάλιστα ότι από την αλληλογραφία της ΕΤΕ της περιόδου 1935-1939 ,όπως παρατίθεται παραπάνω ,προκύπτει μη αποπληρωμή των δόσεων και αδικαιολόγητος δυστροπία οφειλετών που προμηγνύει την πρόθεση αθέτηση των όρων.

Αυτό είναι φυσικό διότι , όπως και το ίδιο το 1133381/8332/0010Γ /27-1-1995 έγγραφο του υπουργείου οικονομικών αναφέρει , το κτήμα Α.Κ διαγράφηκε από το κτηματολόγιο της ΥΔΑΜΚ και το υπουργείο αποξενώθηκε της υπόθεσης και δεν τηρείται έκτοτε φάκελος για περισσότερες πληροφορίες.

Όμως αυτό δεν σημαίνει και αυτόματα πως οι δόσεις τελικά αποπληρώθηκαν έως το 1952 πράγμα το οποίο μπορεί να φανεί μόνο στα αρχεία των φακέλων της Εθνικής Τράπεζας ή στα Γενικά Αρχεία του Κράτους ή σε άλλα αρχεία κατά σύμπτωση και κυρίως πρέπει να φαίνεται στα αρχεία του Υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας , όπου όμως χάνεται ο κρίσιμος τόμος 127 κ.τ.λ.

Επομένως εγείρεται κατ' αρχήν και στο στάδιο αυτό της περιόδου 1932-1952 θέμα παραπέρα έρευνας , δεδομένου μάλιστα και της μετέπειτα γενομένης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης των νήσων από το Υπ. Γεωργίας το 1954 , στο φάκελο της οποίας η ως άνω απάντηση του Υ.Γ. δεν αναφέρεται.

Από το 1939- 1952 και τελικά έως το 1954 έτος που έγινε η απαλλοτρίωση , δεν γνωρίζουμε αν έγιναν οι οιοσδήποτε ενέργειες διαπίστωσης καταβολής η μη των δόσεων εκ μέρους του δημοσίου.

Τα ερωτήματα εδώ , τίθενται ως εξής:

- Προχώρησε ποτέ η πωλήτρια Εθνική Τράπεζα σε πλειστηριασμό της έκτασης των νησιών με κοινοποίηση π.χ. στους αγοραστές της κατασχετήριας επιταγής του ν. δ.

17-07-1923 όπως αναφέρεται στον όρο 4 του συμβολαίου ή σε άλλη ρυθμιστικού τύπου ενέργεια;

- Τι συνέβη στο διάστημα της κατοχής σχετικά με τη παρακολούθηση από την ΕΤΕ της υπόθεση καταβολής των δόσεων αλλά και μετά;

- Υπήρξε εγγραφή απάλειψης της υποθήκης της παρ. 5 του αρχικού συμβολαίου στο τόμο 127 ;

Παρατηρήσεις:

1. Με βάσει το Τ 1309451/53661/10-9-2001 της Εθνικής τράπεζας βεβαιώνεται ότι δεν υπάρχουν οι σχετικοί φάκελοι στο αρχείο και παραπέμπει στο υπουργείο οικονομικών γενική δ/νση δημόσιας περιουσίας τμήμα ανταλλάξιμων κτημάτων. Σύμφωνα όμως με το 1099299/10260/0010Γ/30-11-2001 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών κ.τ.λ Γ' Τμήμα ανταλλάξιμων κτημάτων βεβαιώνεται επίσης η μη ύπαρξη σχετικών φακέλων αρχείου.

Επίσης με βάσει το Φ.10/45/31-3-05 προσωρινό έγγραφο του Γεν. Αρχεία του Κράτους /αρχεία Ν. Ηρακλείου δεν βεβαιώνεται τίποτε.

Κατά συνέπεια των παραπάνω και το 1133381/8332/0010Γ/26-1-1995 του Υπ. Οικονομικών Γ' τμήμα ανταλλάξιμων κτημάτων και εν συνεχεία αυτού και το 064137/1245/23-11-1995 σχετικό έγγραφο του Υ.Γ. τμήμα Εμπραγμάτων Δικαιωμάτων κ.τ.λ , πρέπει να αμφισβητηθεί και να ανασκευαστούν οι εκεί εκφερόμενες απόψεις διότι αναιτιολόγητα εκλαμβάνουν ως δεδομένο το μη προσκομιζόμενο και ερευνούμενο στοιχείο απόδειξης της εξόφλησης των δόσεων και της απάλειψης της υποθήκης κ.τ.λ.

2. Από το 1939 που εκδόθηκε η τελευταία ειδοποίηση της ΕΤΕ περί μη καταβολής των ληξιπρόθεσμων δόσεων έως το 1954 που έγινε η αναγκαστική απαλλοτρίωση του Υ.Γ. , είχαν ήδη συνταχθεί τίτλοι ιδιοκτησίας –γονικές μεταβιβάσεις των αρχικών προκατόχων όπως π.χ. το 21027/15-09-1943 συμβόλαιο αριθμ. μετ. 45401 και επίσης το 23910/02-7-1950 δωρητήριο με αρ. μετ. 48521 και ακόμη η 26122/24-4-1954 δημόσια διαθήκη κ.τ.λ. που αναμένονται να βρεθούν από την παραπέρα έρευνα στα κτηματομερίδια του υποθηκοφυλακείου Ιεραπέτρας.

Το ερώτημα που τίθεται εδώ είναι:

Αν δεν είχαν εξοφληθεί οι δόσεις ή αν είχαν εγγραφεί υποθήκες θα ήταν δυνατές οι πράξεις αυτές κάτω από κανονικές συνθήκες νομιμότητας και διαφάνειας.

2^ο Στάδιο:

Παραθέτουμε ως έχουν τα όσα αναφέρουμε στη πρώτη μας έκθεση:

« Έρευνα νομιμότητας τίτλων , διοικητικών πράξεων , περιόδου 1954-1970 εντός της οποίας εξετάζονται η διαδικασία απαλλοτρίωσης του Υ.Γ. , ενστάσεων της διανομής σε ακτήμονες , άρσης απαλλοτρίωσης, αποβολή («κληρούχων») κτηνοτρόφων , μεταβιβάσεις , κατατιμήσεις , έως κ' της κρίσιμης πράξης εσωτερικής διανομής – (Τσέλιου) του 1970 σύμφωνα με την οποία οι κληρονόμοι των τριών αρχικών συνιδιοκτητών επαναχώρησαν με διανομές προβαίνοντας με αυτόν τον τρόπο στην πλήρη «επανακατάληψη» και των δύο νήσων.

Η έρευνα στο στάδιο αυτό συνεχίζεται μόνο με συλλογή νέων στοιχείων καθ' όσον η αξιολόγησή τους τίθεται σε διαφορετική βάση αναλόγως της έκβασης του πρώτου σταδίου».

Με την υπ' αριθμ. Ε/4475/15-11-1954 (...) απόφαση του κ. Υπουργού Γεωργίας (δεν την έχουμε) κηρύχθηκαν αναγκαστικώς απαλλοτριωτές οι εκτάσεις των νήσων σύμφωνα με το άρθρο 104 και το Ν.Δ. 2185/52 προς αποκατάσταση ακτημόνων κτηνοτρόφων, κ.τ.λ.

Δεν γνωρίζουμε τι αναφέρεται στο σκεπτικό της απόφασης αυτής, στη σχετική εισήγηση και στα λοιπά επισυναπτόμενα στοιχεία του φακέλου της τότε αρμόδιας Υπηρεσίας του Υ.Γ. που δεν έχουμε αν δηλαδή αυτά αναφέρονται στο τότε ιδιοκτησιακό καθεστώς των νήσων και με ποιο τρόπο και εν τέλει αν ζητήθηκαν αποδεικτικά στοιχεία αποπληρωμής των δόσεων κ.τ.λ.

Επίσης παραμένει το ερώτημα, γιατί μία έκταση που φέρονταν ως ιδιωτική και μάλιστα με επίσημο τίτλο του κράτους κηρύχθηκε αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα και διαθέσιμη όταν μάλιστα δεν πληρούσε και τις παραγωγικές προϋποθέσεις για τη κτηνοτροφική χρήση;

Με το 798/14-6-1955 πιστοποιητικό του Δασονομείου Λασιθίου φαίνεται ο καθαρά δασικός χαρακτήρας των νήσων με ξηροφυτικούς δασικούς θάμνους και δένδρα αρκεύθου που δεν είναι βρώσιμα κατά κανόνα και άρα ασήμαντης βοσκοϊκανότητας.

Με Ε/39212/11-10-1955 έγγραφο της Δ/σης Εποικισμού Υ.Γ. διαβιβάζεται προς την Δ/ση Γεωργίας Τμήμα Εποικισμού Λασιθίου Κρήτης το 1-10-05 αίτημα των φερομένων έως τότε αρχικών τριών ιδιοκτητών περί ανάκλησης της απόφασης απαλλοτρίωσης όπου και αναφέρει ότι:

1. Κακώς έγινε η απαλλοτρίωση της δασώδους αυτής περιοχής παρά τις προβλέψεις του νόμου 2185/1952.

2. Διότι στην επιτροπή δεν συμμετείχε ο δασικός υπάλληλος μέλος της.

3. παραθέτει σειρά στοιχείων περί γενομένων υλοτομιών για παραγωγική εκμετάλλευση δάσους.

4. Αναφέρεται και σε ύπαρξη καλλιεργημένων εκτάσεων με φρεάτια, σε κατακλυζόμενες εκτάσεις, σε δασώδεις, στο ιστορικό χρήσης τους, κ.τ.λ.

6. Ζητούν την εξαίρεση της απαλλοτρίωσης των καθαρώς δασικών εκτάσεων και των επιδεικτικών καλλιέργειας όπως ορίζουν οι δ/ξεις του σχετικού νόμου κ.τ.λ.

Εν συνεχεία με την 6/1959 απόφαση της επιτροπής απαλλοτριώσεων Λασιθίου έγινε :

1. Ο καθορισμός της τιμής των προς απαλλοτρίωση εκτάσεων συνολικού εμβαδού 3.520,50 στρεμ.

2. Ο καθορισμός των εξαιρουμένων της απαλλοτρίωσης εκτάσεων των 500 στρεμμάτων ως καλλιέργειες και των 1000 στρ. ως βοσκοτόπος ήτοι 1500 στρεμμάτων σύνολο αντί των 4.000

Εκ των οποίων 4.000 αρχικά στρεμμάτων :

Τα 3.000 στρέμματα είχαν αυθαιρέτως και αναρμοδίως περιγραφεί ως δεκτικά καλλιέργειας και τα 1000 στρεμ. ως εξαιρούμενα υπέρ των ιδιοκτητών (σύμφωνα με το αρθρ. 18 και το άρ. 29 του ν. 2185/52).

3. Αναφέρεται σε σχεδιαγράμματα της τοπογραφικής υπηρεσίας επί συνολικής έκτασης των νήσων σε 5.020,500 στρ.

4. Αναφέρεται στα από 16-6-1959, 29-8-59 και 31-10-59 πρακτικά γενομένων συνεδριάσεων της επιτροπής (δεν τα έχουμε).

5. Αναφέρεται στους Ιωάννη Τομαδάκη, Ιωάννη Γιαλιράκη και Ν. Κουγιουμτζάκη ως φερόμενους ιδιοκτήτες («...φερόμενοι ως ανήκουσαι...ή φερομένων ως συνιδιοκτητών» κ.τ.λ.) .
6. Αναφέρεται στα από 28-8-1959 και 31-10-1959 υπομνήματα των φερομένων ως συνιδιοκτητών με τα οποία ζητείται ακύρωση της διαδικασίας απαλλοτρίωσης της 40475/15-11-54 απόφασης Υ.Γ. με αιτιάσεις ομοίως ως άνω , την οποία απέρριψε , επικαλούμενη την προηγηθείσα απορριπτική επί του ίδιου αιτήματος ακύρωσης υπ' αριθμ. 1335/1955 απόφαση ΣΤΕ (δεν την έχουμε) κ.τ.λ.
7. καθορίζει τους νόμιμους δικαιούχους κληρούχους κτηνοτρόφους.
8. Αναλύεται σε μαρτυρικές καταθέσεις και ίδια κρίση σχετικές με τις χρήσεις γης των νήσων , την βοσκοϊκανότητα κ.τ.λ.

Εν συνεχεία με την 6/1959 απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Λασιθίου επί αιτήσεως ακύρωσης της ως άνω απόφασης απαλλοτριώσεως ορίζει :
 Ως οριστικά απαλλοτριωθείσες εκτάσεις της νήσου Χρυσής , χωρίς να αναφέρεται και στο Μικρονήσι , μόνο τα 3.520,500 στρεμ. και εξαιρεί της απαλλοτρίωσης τα 1.500 τ.μ. εκ των οποίων όπως ορίζεται τα 1000 είναι βοσκότοπος και τα 500 καλλιεργούμενες..

Τα ερωτήματα που τίθενται εδώ είναι:

1. Περιλαμβάνει η απαλλοτρίωση τη νήσο Μικρονήσι; (μάλλον όχι)
2. Ποια είναι η έκταση των 1.500 στρεμμάτων και που αναφέρεται στη νήσο Χρυσή και εξαιρέθηκε υπέρ των αρχικών ιδιοκτητών; (φαίνεται να προσδιορίζεται στο Β/δυτικό τμήμα της Χρυσής)
3. Ήταν νόμιμη αυτή η εξαίρεση που έκανε η Επιτροπή η αυθαίρετος ;
4. Γιατί έγινε αυτή η «προσκυρωτική» διανομή υπέρ των δύο μερών;
5. Γιατί δεν διερευνήθηκε και τότε το θέμα της αποπληρωμής των δόσεων;
Εδώ εκκρεμεί περαιτέρω έρευνα στο αρχείο της τότε Δ/νσης Γεωργίας Ν. Λασιθίου και του τότε Υ.Γεωργίας .

Βάσει τώρα της κατά το έτος 1960 γενομένης διανομής η οποία εκυρώθει με την Π.Υ.Σ. 145 /21-11-1962 που έγινε βάσει της 6/1959 αποφάσεως της επιτροπής και της επισυναπτόμενης ανακεφαλεωτικής κατάστασης οριστικής διανομής έχουμε:

Αρχική έκταση νησίδων: 5.020,500 στρέμματα.

Διαφορά νέας εμβαδομέτρησης : -0687 τ.μ.

Νέα έκταση : 5.019,813 στρέμματα

Εκ των οποίων :

Μη καλλιεργούμενες εκτάσεις

-Χερσόλιβαδα : τεμάχιο 5 = 1.504,037 στρεμ

Από τα χερσόλιβαδα βεβαιώθηκαν ως ιδιοκτησίες των τριών αρχικών συνιδιοκτητών τα 1.504,037 αυτά στρέμματα

- αμμώδεις εκτάσεις : τεμάχια 1-2-3-4-6-7-9-10-11-12-13 = 191.120 στρέμματα

,ως ανήκουσες στο δημόσιο.

«Καλλιεργούμενες» εκτάσεις :

-κτηνοτροφικοί κλήροι -εξ αδιαίρετου διανεμηθείσα έκταση : 3.324, 656 στρέμματα

Εδώ επίσης εκκρεμεί έρευνα στο αρχείο της τότε Δ/νσης Γεωργίας του Νομού Λασιθίου και του τότε Υπουργείου Γεωργίας.

Το ίδιο έτος συντάχθηκε και η 7401/1962 αποδοχή κληρονομιάς με αρ. μετ. 52436/1962 που αφορούν τις 1/3 εξ' αδιανεμήτου μερίδες , του ενός εκ των τριών προκατόχου του Κουγιουμτζάκη . κ.τ.λ..
(Όλα τα ανευρισκόμενα συμβόλαια της περιόδου 1932-2009 συλλέγονται και θα παρατεθούν σε πίνακα ως στοιχείο του φακέλου).

Εν συνεχεία:

Με την 2/1962 απόφαση του Εφετείου Κρήτης όπου αναφέρεται στην 56/1961 οριστική απόφαση του πρωτοδικείου Λασιθίου που καθορίζει αποζημίωση επί του 1/3 της αξίας γης (10 δρχ/στρέμμα), ειδικάσθηκε έφεσις και αντέφεσις των φερομένων ως άνω αρχικών ιδιοκτητών και κληρονόμων τους και του δημοσίου (Υπ. Οικονομικών) με τις οποίες ζητείται τροποποίηση της τιμής μονάδας απαλλοτρίωσης :

-των 3.520 στρεμμάτων ως βοσκότοπος, κατ' αιτιολογία ότι ήτο :

- μόνο χειμερινός στερούμενος ύδατος και μη καλλιεργήσιμος ,κατά τους μάρτυρες του δημοσίου.

-άλλως δε και δυνάμενα να δεχθούν καλλιέργεια 2.000 στρέμματα εξ. αυτών υπολειπόμενων των 1.520,5 στρεμμάτων ,(προφανώς καθαρώς δασωμένων και μη δυνάμενων να καλλιεργηθούν εκτάσεων κ.τ.λ.) , κατά τα επιχειρήματα των ιδιωτών

-καθορίζεται για όλη την έκταση τιμή μονάδος αποζημίωσης 30 δρχ. /στρέμμα και κατοχυρώνει την τελική τιμή του 1/3 ή 10 δρχ. στους φερόμενους ως δικαιούχους.

Με την απόφαση αυτή είναι φανερό ότι η ιδιοκτησία τυπικώς «αναγνωρίζετο» στους διεκδικητές και το ερώτημα που τίθεται εδώ είναι:

Καθίσταται η απόφαση αυτή ως προς το «αναγνωριστικό» μέρος της άκυρος δεδομένου ότι δεν έγινε έλεγχος της αποπληρωμής των δόσεων ; (μάλλον ναι.)

Με την από 30-8-1962 αίτηση των φερομένων ιδιοκτητών προς το Νομόρχη Λασιθίου ζητούν να απαγορευθεί το κυνήγι στις νήσους προς τρίτους και να επιτραπεί μόνο σε αυτούς ως νόμιμους ιδιοκτήτες των νήσων κ.τ.λ.

Με το Τ/9251/12-8-1963 έγγραφο της Δ/σης Γεωργίας Λασιθίου προς την ενταύθα Δ/ση Εποικισμού διαβιβάζονται τα στοιχεία της διανομής του 1960 η οποία εκυρώθη δια της Π.Υ.Σ. 145/21-11-62 ήτοι:

Πίνακα Διανομής και Κτηματολογικό Απόσπασμα..

Στο έγγραφο αυτό αναφέρεται η διανομή γαιών του 1960 και κυρωθείσα δια της υπ' αριθμ. 145/62 πράξεως Υπ. Συμβουλίου (δεν την έχουμε) ,και δημοσιευθείσης εις το υπ' αριθμ. 203/29-11-62 ΦΕΚ που φαίνεται στο από 9-8-63 επίσημο σχεδιάγραμμα της τοπογραφικής υπηρεσίας κ.τ.λ.

Οι εκτάσεις που εκχωρούνται τελικώς αναφέρονται σε:

Α) αριθμός τεμαχίου 8 εκτάσεως 3.209,218 στρεμμάτων νήσου χρυσής και

Β) αρ. τεμ. 1 εκτάσεως 115,438 στρεμμάτων νήσου Μικρονήσι;

Ήτοι: σύνολο 3.324,656 χαρακτηρισμένων όλων ως βοσκότοπων.

Αναγράφεται υποθήκη υπέρ του δημοσίου.

Με τον αριθμ. 287117/1963 τίτλο του Υπ. Γεωργίας γίνεται παραχώρηση δικαιώματος νομής εις το διηνεγκές στους 5 ακτήμονες κτηνοτρόφους , για το οποίο και ισχύουν τα εξής:

Με βάση τον 287177/2-9-1963 τίτλο ιδιοκτησίας:

-μεταβιβάστηκαν από το Δημόσιο προς τους «δικαιούχους ακτήμονες» κτηνοτρόφους οι εκτάσεις των 3.520,500 στρέμματα
-εγγράφηκε υποθήκη υπέρ του Δημοσίου στο τόμο 146 στα φύλλα 11824- 11825 – 11826 - 11827 και 11828 , η οποία υποθήκη εξαλείφθηκε με έγγραφο του Ελληνικού Δημοσίου τον Οκτώβριο του έτους 1968 όπως αποδεικνύεται από την σχετική εγγραφή εξαίλειψης στον σχετικό τόμο του Υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας , στο περιθώριο του βιβλίου , ο οποίος βέβαια δεν «χάθηκε» όπως ο προηγούμενος 127.

Τα ερωτήματα που τίθενται εδώ είναι:

1. Που τοποθετούνται οι εκτάσεις αυτές του νησιού;
2. Είχαν κτηνοτροφική αξία , προφανής προϋπόθεση για τη νομιμότητα της διανομής;
3. Ήσαν οι «δικαιούχοι» , κτηνοτρόφοι και μάλιστα ακτήμονες;
4. Υπηρετούσε η απόφαση αυτή σκοπιμότητες ;
5. Ποιο το περιεχόμενο των τότε καταγγελιών των αρχικών ιδιοκτητών σχετικών με την νομιμότητα της διανομής; Της απαλλοτρίωσης ; κ.τ.λ.

Με το 8031/21-1-1964 έγγραφο της Δ/νσης Γεωργίας σχετικό με τον καθορισμό τιμής αποζημίωσης ζητείται για την οριστική εκκαθάριση η προσκόμιση απόφασης πρωτοδικείου για αναγνώριση δικαιούχων αποζημίωσης ήτοι των αρχικών ιδιοκτητών , νεότερων συνιδιοκτητών από κληρονομίες – μεταβιβάσεις λόγω πωλήσεων ή άλλων διεκδικητών.

Με το ίδιο επίσης έγγραφο του Υπ. Γεωργίας γίνεται γνωστό ότι το Ν.Σ.Κ. διά της 42122 δις/60028/8-1-64 εγγράφου του απέστειλε εις την Δ/νση Εποικισμού του Υπ. Γεωργίας αντίγραφο της υπ' αριθμ. 2/1962 της ως άνω Εφετειακής Αποφάσεως περί του καθορισμού τιμήματος απαλλοτρίωσης έκτασης των νήσων κ.τ.λ. υπέρ των ως άνω φερομένων ως ιδιοκτητών , όπου και αναφέρεται ότι:

«...διά την οριστικήν εκκαθάρισιν της οφειλομένης αποζημίσεως δέον εισέτι να εκδοθεί και υποβληθεί εις την Δ/νσιν Εποικισμού μερίμνει των υμών (των φερομένων ως συνιδιοκτητών) η κατά το άρθρον 42 του ν. δ. 2185/1952 απόφασις του Πρωτοδικείου Λασιθίου περί αναγνώρισεως των δικαιούχων της αποζημιώσεως , (δεν την έχουμε).

Κατά τη διαδικασία δε αυτήν εκ μέρους του δημοσίου θα έπρεπε να υπάρξει έρευνα σχετικά με την μη αποπληρωμή των δόσεων και να εγείρει δικαιώματα.

Παρόλο όμως που με τις πράξεις αυτές το Ελληνικό Δημόσιο τότε δεν ενήργησε έλεγχο για τα δικαιώματά του , εντούτοις:

Με τη γενομένη απαλλοτρίωση , τον διαχωρισμό εκτάσεων μεταξύ των μερών, την έκδοση τίτλου χρήσεως ιδιοκτησίας σε κτηνοτρόφους και κυρίως με την άποψη του Ν.Σ.Κ. κατά ένα τρόπο στην έως τότε φερόμενη ιδιοκτησία των αρχικών συνιδιοκτητών βάσει του πρώτου συμβολαίου του 1932 της ΕΤΕ επανήλθε έστω και με παραλείψεις στην περαιτέρω έρευνα της αποπληρωμής των δόσεων το Ελληνικό Δημόσιο στη διαχείριση και επιτήρηση των νήσων και τούτο διότι:
Από το σύνολο των εκτάσεων των δύο νήσων.

-Τα 1.504 ,037 στρέμματα σύμφωνα με την νεότερη ως άνω εμβαδομέτρηση του Υ.Γ. διαχωρίσθηκαν μεν υπέρ των φερομένων ως ιδιοκτητών πλην όμως με την ως άνω απόφαση του Ν.Σ.Κ τίθεται ευθέως θέμα οριστικής εκκαθάρισης μόνο μετά την

προσκόμιση της απόφασης αναγνώρισης δικαιούχων του Πρωτοδικείου και ως αναιρετικός όρος.

- Για τα 3.324,656 στρέμματα που διαχωρίστηκαν ως απαλλοτριωθέντα για κτηνοτροφική αποκατάσταση και μεν καθορίστηκε τίμημα αποζημίωσης πλην όμως και πάλι με την ως άνω απόφαση του Ν.Σ.Κ. τίθεται ο όρος της οριστικής εικαθάρισης μετά την προσκόμιση από τους φερόμενους ως δικαιούχους της σχετικής ως άνω απόφασης αναγνώρισης του Πρωτοδικείου .

Τέτοια απόφαση όμως δεν υπάρχει.

Επομένως πριν από αυτό , τίμημα δεν καταβάλλεται και ιδιοκτήτες δεν αναγνωρίζονται αφού δεν γίνεται και μνεία σε εκπλήρωση των όρων 4 και 5 περί αποπληρωμής των δόσεων κ.τ.λ. του αρχικού συμβολαίου της ΕΤΕ.

Ουσιαστικά με την πρόβλεψη αυτή ολόκληρη η νήσος Χρυσή ή Γαίδουρονήσι φαίνεται να επανέρχεται σε καθεστώς δημόσιας διαχείρισης , επιτήρησης και εν τέλει ιδιοκτησίας.

Εν συνεχεία:

Με την από 11-1-1965 αίτηση των φερομένων ως ιδιοκτητών προς τη Δ/νση Εποικισμού του Υπ. Γεωργίας ζητείται η άδεια εκποίησης των νήσων για λόγους τουριστικής αξιοποίησης , άρσης κάθε περιορισμού και δηλώνεται η μη καταβολή αποζημίωσης από την απαλλοτρίωση.

Με το 329/8-2-1965 έγγραφο του Δήμου Ιεράπετρας προς το Υπ. Γεωργίας ζητείται η άρση της απαλλοτρίωσης και η αποβολή των κτηνοτρόφων για λόγους περιβαλλοντικών καταστροφών κ.τ.λ. και άσχετους με το υπό έρευνα στοιχείο.

Με το 8104/3-3-1965 έγγραφο της Δ/νσης Γεωργίας Ν. Λασιθίου προς το Υ.Γ. εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά σχετικά με τη βοσκή , τις καταστροφές , τους διαπληκτισμούς που συνηγορεί στα παραπάνω .

Με την 1/1966 απόφασή της η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Λασιθίου εν τέλει δέχεται τις παραιτήσεις των (5) πέντε κληρούχων κτηνοτρόφων δυνάμει της 6/1959 αποφάσεως κ.τ.λ. και.. «κηρύσσει διαθέσιμους τους κλήρους των παραιτηθέντων κληρούχων...» όπως αναφέρει χαρακτηριστικά..

Η απόφαση αυτή γνωστοποιήθηκε στους κληρούχους με το 8684/28-12-1965 έγγραφο της Δ/νσης Γεωργίας.

Στο στάδιο αυτό πλέον τα 3.324,656 στρέμματα περιέρχονται και πάλι στην διαχειριστική αρμοδιότητα του κράτους ως δημόσιες διαθέσιμες εκτάσεις , παρότι και από τότε θα έπρεπε να χαρακτηριστούν ως μη διαθέσιμες.

Και τούτο διότι ήδη από την προηγηθείσα αλληλογραφία με τη δασική υπηρεσία τις ενστάσεις του Δήμου και των τρίτων διεκδικητών προδήλως προέκυπτε ότι αυτές ήσαν δάση , δασικές εκτάσεις , φρυγανότοποι , αλότοποι , ζώνες αιγιαλού , άγονες κ.τ.λ. με μικρή κτηνοτροφική και καλλιεργητική αξία .

Εξακολουθούν δε να ισχύουν και τα παραπάνω περί της αναγνωριστικής απόφασης κ.τ.λ. για τους αρχικά φερόμενους ως ιδιοκτήτες όπου και στο στάδιο αυτό θα έπρεπε το δημόσιο να διαχειρίζεται εις το εξής τις εκτάσεις αυτές ως αδιάθετες δημόσιες και δασικού χαρακτήρα.

Εν συνεχεία:

Με την από 17-1-1966 αίτηση των τριών αυτών αρχικών και φερομένων ως ιδιοκτητών προς το Υ.Γ/Δ/νση Εποικισμού Τμήμα Β' ζητείται η ανάκληση της υπ' αριθμ. Ε/40475/15-11-1954 απόφασης απαλλοτρίωσης του Υ.Γ. , όπου και δηλώνουν νόμιμοι ιδιοκτήτες που αποσκοπούν στη τουριστική αξιοποίηση των νήσων και μνημονεύουν την σύμφωνη γνώμη του δήμου , της Δ/νσης Γεωργίας κ.τ.λ.

Με την 2-5-1966 αίτηση των αρχικών φερομένων ως ιδιοκτητών προς τον Νομόρχη Λασιθίου ζητείται επίσης η ανάκληση της απόφασης απαλλοτρίωσης του Υ.Γ. και η απόδοση των εκτάσεων σε αυτούς κ.τ.λ.

Με την 10-5-1966 αίτηση επίσης των ως άνω φερομένων αρχικών ιδιοκτητών προς το Υ.Γ. ζητείται η ανάκληση της απαλλοτρίωσης.

Εκδίδονται η Ε/22951/20-6-1966 απάντηση της Δ/νσης Εποικισμού και το 11191/25-6-1966 σχετικά με τη διαδικασία άρσης της απαλλοτρίωσης

Με βάση την 1/1966 απόφαση της Επιτροπής απαλλοτριώσεων Λασιθίου έγινε δεκτή η παραίτηση των αποκαταστηθέντων στη νήσο Χρυσή ακτημόνων κτηνοτρόφων και κατόπιν της 8360/10-11-1966 αναφοράς της Δ/νσης Γεωργίας Λασιθίου , η οποία δέχθηκε την από 7-11-1966 γνωμάτευση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων .

Με την από 7-11-1966 γνωμάτευση η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Ν. Λασιθίου κρίνει ότι παρέλκει η εκ νέου διάθεση της νήσου για κτηνοτροφική χρήση κ.τ.λ δεχόμενη τη προοπτική τουριστικής αξιοποίησης.

Με την Ε/40614/3-12 1966 απόφαση του Υ.Γ. ανακλήθηκε η ως άνω απόφαση απαλλοτρίωσης και χαρακτηρίστηκαν οι εκτάσεις των νήσων ως μη διαθέσιμες πλέον για κτηνοτροφική χρήση , λόγω των αντίξοων συνθηκών κ.τ.λ.

Με την υπ' αριθμ. Ε /40614/1966 απόφαση Υπουργού Γεωργίας (ΦΕΚ 760/20-12-1966 φύλλο 2) αρ. μετ. 55518/28-01-1967 υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας , ήρθε η απαλλοτρίωση των 3.520.500 τ.μ.

Στο κείμενο της ως άνω απόφασης του Υπ. Γεωργίας αναφέρονται τα εξής:
«Να εγκαταληφθεί η νήσος από τους κτηνοτρόφους , παρέλκει η εκ νέου διάθεση της νήσου , λόγω των ιδιαζουσών σε αυτήν συνθηκών , ασύμφορων για την εκμετάλλευσή της κ.τ.λ.».

Έκτοτε δεν εκδόθηκε καμία άλλη τακτοποιητική πράξη επί του κτήματος των νήσων οι δαπάνες δε απαλλοτρίωσης όπως αυτές καθορίστηκαν με την δικαστική απόφαση ουδέποτε καταβλήθηκαν στους φερόμενους αρχικούς ιδιοκτήτες δεν εξεδόθη δε και η σχετική δικαστική απόφαση αναγνώρισης δικαιούχων .

Τα ερωτήματα που τίθενται εδώ είναι:

1. Δύναται κατ' ερμηνεία να θεωρηθεί ότι η έκταση παραμένει έκτοτε ως δημόσιο κτήμα δασικού χαρακτήρα;
2. Δύναται κατ' ερμηνεία να θεωρηθεί ότι η έκταση αποδόθηκε αυτόματα στους πρώτους κατόχους και ποια τα στοιχεία που το αποδεικνύουν;

Με βάση της Ε/35161/1966 απόφασης του Υπ. Γεωργίας ακυρώθηκε ο υπ' αριθμ. 287117/2-9-1963 οριστικός τίτλος κυριότητας και απεβλήθησαν οι «ακτήμονες» κτηνοτρόφοι.

Τα ερωτήματα που τίθενται εδώ είναι:

1. Ποιοι ήταν οι λόγοι άρσης της απαλλοτριώσεως; Ποιες ήταν οι αναφορές της σχετικής εισήγησής; Ήταν νόμιμη η άρση της απαλλοτριώσεως;
2. Γιατί δεν ακυρώθηκε μόνο το συμβόλαιο προς τους κτηνοτρόφους οι οποίοι ούτε ακτήμονες εν τέλει ήταν, ούτε οι εκτάσεις της Χρυσής έκαναν για βοσική;
3. Γιατί δεν ενεγράφη η αρχικώς απαλλοτριωθείσα περιουσία αυτή ως δημόσιο κτήμα από τότε;
4. Ήταν σύννομες οι ενέργειες της Διοίκησης ή έγιναν κατά παράλειψη καθήκοντος;
6. Υφίσταται ειδική πράξη επαναπαράδοσης των εκτάσεων αυτών στους πρώτους κατόχους βάσει του συμβολαίου της ΕΤΕ του 1932;

Με την από 20-1-1967 αίτηση και περίληψη μεταγραφής προς το υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας, οι 8 κληρονόμοι των αρχικών ιδιοκτητών αιτούνται την μεταγραφή της ανακλητικής αυτής αποφάσεως η οποία μεταγραφή κατεχωρήθη στο 2ο τόμο με αυξ. Αριθμ. 57 και μετεγγραφή με αριθμ. 55.518 /28-1-1967.

Με την 445/29-4-1967 απάντηση του Δασονομείου Λασιθίου επί αιτήματος των φερομένων ιδιοκτητών για την απαγόρευση του κυνηγιού προς τρίτους κ.τ.λ. ζητούνται να προσκομισθούν οι τίτλοι ιδιοκτησίας τους και βεβαίωση της αρμόδιας Υπηρεσίας (Δ/νση Γεωργίας προφανώς) για την συνολική έκταση αυτών.

Με την 2683/26-6-1967 απάντηση του Δασαρχείου Ηρακλείου προς τους ως άνω επίσης αιτούντες ζητούνται επίσης αποδεικτικά ιδιοκτησίας και αναγνώριση συνιδιοκτητών, ήτοι από τότε για τη Δασική Υπηρεσία υπήρξε και εμμέσως αμφισβήτηση της ιδιοκτησίας.

Με το 5971/17-1-1968 έγγραφο του Υ.Γ. προς το Δασαρχείο Ηρακλείου δίδει οδηγίες για την εξέταση αιτήματος κατάτμησης των φερομένων ιδιοκτητών και μνημονεύει: το 24857/2-11-1967 αναφορά Νομαρχίας Λασιθίου, το 308180/7464/29-12-67 έγγραφο Υπ. Οικονομικών καθ την 56006/660/εγκ. 190/3-3-1965 εγκύκλιο διαταγή της Γενικής Δ/νσης Δασών του Υ.Γ.

Με την 464/6-2-1968 απάντηση του Δασαρχείου Ηρακλείου επί του ως άνω ζητείται να αποσταλούν τα σχετικά έγγραφα κ.τ.λ.

Με το 39498/500/24-2-68 έγγραφο της Γενικής Δ/νσης Δασών του Υ.Γ. αποστέλλεται το 308180/7464/29-12-67 έγγραφο Υπ' Οικονομικών (δεν το έχουμε;..)

Με το 964/5-3-1968 έγγραφο του Δασαρχείου Ηρακλείου προς τους αιτούντες την κατάτμηση, ζητούνται να προσκομισθούν:

- α) απόφαση Υπ. Γεωργίας δι'ής αναγνωρίστησαν οι νήσοι ως ιδιωτικοί και
 - β) πιστοποιητικό αρμόδιας υπηρεσίας περί βεβαιώσεως των σημερινών κληρονόμων.
- Ήτοι η αμφισβήτηση της ιδιοκτησίας και των συνιδιοκτητών τίθεται πλέον με πιο συγκεκριμένο τρόπο ..και δεν θεωρείται έκτοτε το αρχικό συμβόλαιο ως ισχυρό.

Με την από 29-5-1968 αίτηση του ενός εκ των τριών αρχικών αγοραστών του και Κουγιουμτζάκη Ιακώβου προς το γραφείο ΔΑΠ Ηρακλείου ζητείται η χορήγηση του υπ' αριθμ. 4868/9-12-1967 εγγράφου εις απάντηση της υπ' αριθμ. 287705/7097/1-18-67 δ/γής του Γεν. Λογιστηρίου του Κράτους .

Στη μεν δ/γή του Υπ. Οικονομικών γίνεται μνεία της 267285/4027/21-11-1967 του Υπ. Γεωργίας μετά της εν αυτώ προσηρτημένης αλληλογραφίας και ζητείται ο αριθμός του κτηματολογίου της έκτασης και εάν τυγχάνει ανταλλάξιμος με δε την απάντηση 4868/9-12-1968 βεβαιώνονται τα παραπάνω στον αριθμό κτήματος 54.

Με την 122940/1410/28-5-68 υπόμνησή της η Γεν. Δ/νση Δασών Υ.Γ. προς το Δασαρχείο Ηρακλείου επαναφέρει το θέμα και ζητεί εξηγήσεις για τη βραδύτητα στην εξέταση του ζητήματος από την αρμοδία αυτή υποκείμενη υπηρεσία , όπου στο έγγραφο αυτό φαίνονται και οι πιέσεις που ασκούσαν άνωθεν από τους τότε φερόμενους ως συνιδιοκτήτες.

Με το 2137/4-6-1968 έγγραφο του Δασαρχείου Ηρακλείου προς την Περιφερειακή Δ/νση Δασών Κρήτης ως απάντηση των ως άνω δ/γών για την εξέταση αιτήματος κατάτμησης τίθενται πλέον πιο άμεσα τα ζητήματα :

Α) αμφισβήτησης των συνιδιοκτητών τους οποίους μάλιστα δεν μπορεί να βεβαιώσει το 601/7-3-1968 πιστοποιητικού του μικρού τότε ... Δήμου Ιεράπετρας .

Β) αμφισβήτησης του δικαιώματος κυριότητας παρ' ότι προσκομίσθηκε και το αρχικό συμβόλαιο 15364/1932 της ΕΤΕ και το 566/12-2-1968 πιστοποιητικό υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας (δεν το έχουμε) , τίθεται θέμα μη ύπαρξης αναγνωριστικής αποφάσεως για την ιδιοκτησία των νήσων .

Γ) Ονομάζει τους φερόμενους ιδιοκτήτες ως διακατόχους ... και εκφράζει την αντίρρηση για την κατάτμηση .

Με την 2137/4-6-1968 Δασαρχείου Ηρακλείου σχετική με το αίτημα κατάτμησης με το οποίο δεν συμφωνεί , όπου τονίζεται ότι υπάρχει ασυμφωνία ονομάτων αιτούντων και φερομένων ιδιοκτητών , δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για τους πραγματικούς ιδιοκτήτες , μνημονεύει το 601/7-3-1968 πιστοποιητικό του Δήμου που ουδέν διευκρινίζει , μνημονεύει την 566/12-2-68 πιστοποίηση του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας η οποία όμως όπως χαρακτηριστικά λέγει είναι ..άνευ ετέρας αποφάσεως αναγνωρίσεως ως ιδιωτικής (.....).

Με το 1507/8-6-1968 έγγραφο της Περι/κης Δ/νσης Δασών Κρήτης εγείρονται βάσιμες αμφισβητήσεις τυπικού και ουσιαστικού περιεχομένου όπως η μη καταβολή των υπόλοιπων δόσεων για την απόληψη της υποθήκης υπέρ του δημοσίου η η διάψευση περί του καλλιεργήσιμου των νήσων , την νομιμότητα της κατάτμησης την ύπαρξη και νομιμότητα των συμβολαίων , των διανομών , των πιστοποιητικών υποθηκοφυλακείου κ.τ.λ. , κρίσιμα ζητήματα τα οποία έως και τώρα παραμένουν ενεργά.

Με το από 10-6-1968 αίτημα του ενός εκ των φερομένων ως συνιδιοκτητών προς τη Περι/κή Δ/νση Δασών Κρήτης γίνεται παράκληση για την επίτευξη της διαδικασίας , όπου και αναφέρεται ότι υπάρχουν δύο αιτήματα : πρώτον η αναγνώριση της ιδιοκτησίας και δεύτερον η άδεια κατάτμησης και εκποίησης κ.τ.λ.

Με το 1554/14-6-1968 έγγραφο της Περιφερειακής Δ/νσης Δασών Κρήτης υποβάλλεται ο σχετικός φάκελος προς το Υπ. Γεωργίας.

Με το 2326/22-6-1968 έγγραφο του Δασαρχείου Ηρακλείου προς τους αιτούντες την κατάτμηση τίθενται πλέον ακόμη πιο συγκεκριμένα τα εξής ζητήματα..

1. αμφισβητείται η νομιμότητα των εμφανιζομένων ως συνιδιοκτητών και ζητείται η προσκόμιση των πιστοποιητικών του πρωτοδικείου περί αναγνώρισης δικαιούχων κ.τ.λ.,
2. αμφισβητείται η ισχύς του αρχικού τίτλου ιδιοκτησίας εφ' όσον δεν προσκομίζονται στοιχεία αποδείξεων αποπληρωμής των δόσεων.
3. αμφισβητείται η πρώτη κατάτμηση και διανομή υπέρ των φερομένων κληρονόμων ιδιοκτητών των 1.500 στρεμμάτων προφανώς είναι αυτά που προέκυψαν από τη πρώτη και ανακληθείσα μετά απόφαση απαλλοτρίωσης του 1954;.
4. αμφισβητεί τη φύση του πράγματος που στα συμβόλαια κατονομάζεται ως επί το πλείστον καλλιεργημένη η νήσος και χαρακτηρίζει τη νήσο ως καλυπτόμενη κυρίως από δάσος και δασική έκταση δηλαδή ως καθαρά δασικού χαρακτήρα εκτάσεις.
5. αναφέρεται σε σειρά ελλείψεων εγγράφων , σε ανυπόγραφα τοπογραφικά με λάθος αναγραφές , μη υποβολή των συμβολαίων , των πιστοποιητικών του υποθηκοφυλακείου κ.τ.λ. ώστε όπως λέγει το έγγραφο να δύναται να διαμορφωθεί εικόνα και ζητά τη προσκόμιση των επί πλέον αυτών δικαιολογητικών.

Με το 3259/25-6-1968 έγγραφο του γρ. διαχ/σεως ανταλλαξιμων μουσουλμανικών κτημάτων Ηρακλείου που αναφέρεται στην από 28-6-68 αίτηση του Χριστόφορου Αγγελάκη προς το Δασαρχείο Ηρακλείου (βεβαιούται η αρχική πώληση και αναφέρεται στο ότι.....«εκ του ανωτέρω κτήματος , ουδεμία απαιτησις υφίσταται υπέρ της ανταλλάξιμου περιουσίας.....) το έγγραφο αυτό απωλέσθηκε από το φάκελο και αναζητείται.

Με το 2480/28-6-1968 έγγραφο του Δασαρχείου Ηρακλείου προς το Δικηγόρο του Δημοσίου διαβιβάζεται η σχετική αλληλογραφία και ζητείται η γνώμη του , αν θεμελιούται η πλήρης κυριότης των ενδιαφερομένων επί των εν λόγω νησίδων κ.τ.λ.

Με την από 28-6-68 αίτηση των αιτούντων υποβάλλονται προς το δασαρχείο του Ηρακλείου

Τα εξής:

- το 8239/24-6-68 βεβαίωση Δ/νσεως Γεωργίας Ν. Λασιθίου ,
- το 2525/4-6-68 βεβαίωση Γραφείου Διαχειρίσεως Ανταλλαξιμου Περιουσίας Ν. Ηρακλείου ,
- το 25044/65 απόφαση πρωτοδικείου Αθηνών .
- το 7401/25-4-62 δηλωτικόν κληρονομιάς συμβολαιογράφου Ιεράπετρας και Κοντοπόδη.
- το 7402/25-4-62 διανεμητήριο (αρχ. Συμ. Ιερ. Κοντοπόδη)
- το 23974/1-6-62 πωλητήριο συμ. Αθηνών Δαμιανού Ζώγου και το
- το 8816/28-6-63 πωλητήριο ακινήτου συμ Ιερ. Κοντοπόδη (τα έχουμε ; σχόλια...).

Με το 2574/13-7-1968 έγγραφο του Δασαρχείου Ηρακλείου ανατίθεται σε αρμόδιο υπάλληλο η συνέχιση της έρευνας .

Με την 2874/22-7-1968 αναφορά του Δασαρχείου Ηρακλείου προς την Περ/κη Δ/νση Δασών Κρήτης υποβάλλεται η αλληλογραφία και επαναφέρει το θέμα ότι ; Α) αναφέρεται σε συνημμένη έκθεση περιγραφής που (προφανώς του ως άνω αρμόδιου για την έρευνα υπαλλήλου) την οποία δεν έχουμε.

Β) αναφέρεται ότι η συνημμένη αυτή έκθεση συντάχθηκε μη υπάρχουσας της σχετικής αναγνωρίσεως ως ιδιωτικών .

Γ) αναφέρεται στις 5971/182/17-1-68 και 39498/500/24-2-68 δ/γές Υπ. Γεωργίας στο 308180/7464/29-12-67 έγγραφο Υπ. Οικονομικών , σε χειρόγραφες σε αυτά σημειώσεις και στο από 12/1-7-1968 έγγραφο του δικηγόρου του δημοσίου τα οποία δεν έχουμε.

Δ) επαναφέρει το θέμα της μη ύπαρξης πιστοποιητικού πρωτοδικείου αναγνώρισης συνιδιοκτητών , ότι δεν υπάρχει σχετική έγκριση Υπ. Γεωργίας (άδεια κατάτμησης , μεταβίβασης κ.τ.λ.)

Δεν αποδεικνύεται ότι τα 1.500 στρεμ. είναι καλλιεργούμενα διότι δεν έχει προσκομισθεί η σχετική απόφαση του πρωτοδικείου και στα οποία έχουν γίνει οι κατατμήσεις και πωλήσεις κ.τ.λ.

Δικαιολογητικά τα οποία εξακολουθούν να αναζητούνται.

Με το 2013/27-7-1968 έγγραφο η Περιφερειακή Δ/νση Δασών Κρήτης ζητά από τους αιτούντες τη προσκόμιση των επί πλέον αυτών δικαιολογητικών.

Με το 2966/29-7-1968 έγγραφο του δασαρχείου Ηρακλείου προς την ως άνω Δ/νση υποβάλλεται σχεδιάγραμμα των νήσων (δεν το έχουμε;).

Με το 2091/5-8-68 έγγραφο της Περιφ/κής Δ/νσης Δασών Κρήτης προς το Υπ. Γεωργίας υποβάλλονται οι ως άνω αναφορές 2874/22-7-68 και 2137/4-6-68 , η 6/1959 απόφαση επιτροπής απαλλοτριώσεως Ν. Λασιθίου , σχεδιάγραμμα των νήσων και ..ημετέραν γνωμοδότησιν... (που δεν την έχουμε;)

Με την από 26-8-1968 αίτηση των φερομένων συνιδιοκτητών επαναφέρεται το αίτημα της κατάτμησης και υποβάλλονται: το από 8-6-1968 σχεδιάγραμμα κατάτμησης του μηχανικού Ι. Γιαλιράκη και το 13067/1967 πληρεξουσίου με πληρεξούσιο των αιτούντων τον κο Χρ. Αγγελάκη. (δεν τα έχουμε;)

Υποβάλλεται το από 5-9-1968 αίτημα του ενός εκ των συνιδιοκτητών κου Αγγελάκη Χριστόφορου που αναφέρεται στην Ε/40614/3-12-1966 ανάκληση της Ε/40475/15-11-54 απόφασης αναγκαστικής απαλλοτριώσεως βάσει της Ι/1966 απόφασης της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων και ζητεί την απόσυρση της υποθήκης επί της μη υφιστάμενης ήδη οφειλής των τ έως κληρούχων κτηνοτρόφων .

Επίσης με την από 5-9-68 επιστολή του ίδιου υποβάλλεται το τοπογραφικό σχεδιάγραμμα του μηχανικού Μαρκόπουλου με την κατάτμηση των 17 διακεκριμένων τμημάτων.

Με την 196819/2349/11-9-1968 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας Γεν. Δ/νση Δασών απορρίπτεται το αίτημα κατάτμησης και γίνεται επίκληση των λόγων όπως αυτοί αναφέρονται στην από 5-8-68 συνημμένη γνωμοδότηση του περιφερειακού δ/ντού δασών Κρήτης (δεν την έχουμε) και διατυπώνεται η γνώμη ότι δύνανται οι αιτούντες να εκχερσώσουν και να καλλιεργήσουν από κοινού μετά από αίτησή τους μόνο τας καταλλήλους προς καλλιέργεια εκτάσεις συμφώνως προς τον νόμο 102/ν.4173/29 ... (δηλαδή αναγνωρίζει αυτούς ως διακατόχους ; κρίσιμο θέμα , τι λέει η γνωμοδότηση του δ/ντού δασών Κρήτης).

Με το 3883/23-9-1968 έγγραφο του δασαρχείου Ηρακλείου γνωστοποιούνται τα παραπάνω στους αιτούντες. (τι έγινε μετά εκ μέρους των αιτούντων ;)

Με την Ε/35161/26-9-1968 η Δ/νση Γεωργίας Ν. Λασιθίου προχώρησε σε σημείωση στα κτηματολογικά στοιχεία του αγροκτήματος Ιεράπετρας , της μεταβολής που επήλθε δυνάμει της 1/65 αποφάσεως της επιτροπής απαλλοτριώσεως Λασιθίου περί παραίτησης των κληρούχων κτηνοτρόφων από τη διανομή , ακύρωσε τον 287117/2-9-1965 οριστικό τίτλο κυριότητας που είχε χορηγηθεί υπέρ των κτηνοτρόφων και κατέστησε τα 3.324.656 στρεμ. διαθέσιμα. και δίδεται εντολή στον υποθηκοφύλακα Ιεράπετρας να εισφέρει την εν τω τόμω 146 αρ. φύλλου 11825 μεταγραφή κ.τ.λ.

Εκδίδεται το 1704/3-10-1968 πιστοποιητικό του Υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας περί υφιστάμενης υποθήκης υπέρ του δημοσίου επί του 1/5 των 3.324 στρεμμάτων και 659 τ.μ. εγγραφείσα την 10^η Δεκεμβρίου 1963 για οφειλόμενο μη καθοριζόμενο τίμημα του κληρούχου κ.τ.λ. ;

Εκδίδεται το 1705/3-10-1968 πιστοποιητικό του Υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας όπου βεβαιώνει ότι «ουδεμία απολύτως αγωγή φαίνεται υφιστάμενη μέχρι χθές κατά των (αναφέρονται οι αρχικοί ιδιοκτήτες και οι 18 κληρονόμοι των), σχέσιν έχουσα με κτήμα αναφερόμενον και περιγραφόμενον εις το υπ' αριθμ. 15364 /29-7-1932 συμβόλαιο της ΕΤΕ. Δεν αναφέρεται όμως σε πράξη απάλειψης της υποθήκης των άρθρων 4 και 5 του συμβολαίου αυτού.....

Εκδίδεται το υπ' αριθμ. 1758/14-10-1968 πιστοποιητικό του υποθηκοφυλακείου Ιεράπετρας όπου βεβαιώνεται αορίστως ότι η έκταση των νήσων είναι ελεύθερη παντός είδους βάρους υποθήκης κ.τ.λ. , δεν αναφέρεται όμως στο τόμο εγγραφής και σε ειδική πράξη απάλειψης υποθήκης όπου και θα αναφέρονταν σε παραστατικά αποπληρωμής των δόσεων.

Με το 3470/26-11-1968 έγγραφο της Περιφέρειας Δ/νσης Δασών Κρήτης αποστέλλονται στους αιτούντες η 2091/5-8-68 αναφορά της , η 5-8-68 γνωμοδότηση (δεν την έχουμε), η 2877/22-7-68 αναφορά δασαρχείου Ηρακλείου , η από 20-7-68 έκθεση περιγραφής νησίδων (δεν την έχουμε) και εις εκτέλεσιν της ως άνω 196819/2349/11-9-68 δ/γής Υπ.Γεωργίας .

Με το 4996/28-11-68 έγγραφο του Δασαρχείου Ηρακλείου διαβιβάσθηκε στους αιτούντες η υπ' αριθμ. 2137/4-6-68 αναφοράς του προς τη περιφέρεια Δ/νση Δασών Κρήτης σχετικής με την κατάτμηση της νήσου.

Με την 24-12-68 αίτηση προς το Υ.Γ. των φερομένων συνιδιοκτητών παρατίθενται οι αρχικοί ιδιοκτήτες και οι κληρονόμοι αυτών και τα ποσοστιαία εξ' αδιανεμήτου διεκδικούμενα μερίδια των νήσων κ.τ.λ.

Επίσης παραδέχονται την αδυναμία καλλιέργειας κ.τ.λ. των εκτάσεων αυτών λόγω της φύσεως του οικοτόπου των νήσων , προτάσσουν τη τουριστική αξιοποίηση , ζητούν την άρση των απαγορεύσεων κατάτμησης , εκποίησης κ.τ.λ. , διαφωνούν με την άρνηση των δασικών Υπηρεσιών να εισηγηθούν την κατάτμηση και ζητούν νέα αυτοψία , έκθεση κ.τ.λ.

Με το 8622/14-3-1969 έγγραφο του Ε.Ο.Τ. απορρίπτεται το αίτημα κατάτμησης.

Με το 14575/759/21-3-1969 έγγραφο του Υ.Γ. Γενικής Δ/νσης Δασών απορρίπτεται το αίτημα κατάτμησης επικαλούμενη και το ως άνω έγγραφο του ΕΟΤ.

Με το 46732/Ω/2/26-6-1969 έγγραφο του Ε.Ο.Τ. τίθενται όροι κατάτμησης εκτάσεων όχι κάτω των 300 στρεμμάτων και βεβαιώσεις για την αναγνώριση των συνιδιοκτητών.

Με το 54365/Ω/2/Ιούλιος 1969 έγγραφο Ε.Ο.Τ. δηλώνει ότι υπό τας παρούσας συνθήκας , η ημετέρα υπηρεσία δεν δύναται να προβεί στη κατάτμηση και επιστρέφοντας το τοπογραφικό δίδει οδηγίες η κατάτμηση να γίνει από τους ενδιαφερόμενους με ελάχιστο εμβαδό 234 στρέμματα , ελάχιστο πρόσωπο παραλίας 500μ. , ελάχιστη δε διάσταση πλευράς 300 μ.

Με το 41341/2119/7-8-1969 έγγραφο του Υ.Γ. Γεν. Δ/ση Δασών δηλώνεται ότι δεν υπάρχει αντίρρηση για την κατάτμηση σύμφωνα και με το ως άνω έγγραφο του ΕΟΤ όμως για την έγκριση

Με την από 5-9-69 αίτηση των αιτούντων την κατάτμηση υποβάλλεται τοπογραφικό διάγραμμα κατάτμησης της νήσου Χρυσής σε 17 διακεκριμένα τμήματα πληρούντα τους ως άνω όρους και περιορισμούς κ.τ.λ.

Με την 48243/2420/18-9-1969 έγγραφο του Υ.Γ. Γεν. Δ/ση Δασών επιστρέφεται στους αιτούντες το ως άνω τοπογραφικό ως απαράδεκτο επειδή δεν συμμορφώνεται με τους ως άνω όρους.

Με την από 16-10-1969 αίτηση των ενδιαφερομένων προς το Υπ. Γεωργίας Γεν Δ/ση Δασών και εις απάντηση του ως άνω εγγράφου , δηλώνουν:

-ότι αποδέχονται τους περιοριστικούς όρους της κατάτμησης και δεσμεύονται όποτε αυτή γίνει να τηρηθούν.

- ότι ήδη τα 1.500 στρέμματα έχουν διαχωρισθεί –κατατμηθεί των υπολοίπων ως επιδεκτικά βοσκής και καλλιέργειας (πρόκειται για αυτά που διαχωρίσθησαν υπέρ των αρχικών συνιδιοκτητών με την απόφαση απαλλοτρίωσης) και ότι θεωρούν νόμιμη τη κατάτμηση αυτή.

- ότι ήδη τα 1.500 αυτά στρέμματα έχουν περαιτέρω κατατμηθεί από τους αρχικούς συνιδιοκτήτες και τους κληρονόμους τους εις 6 έξι τεμάχια βάσει του 7402/1962 συμβολαίου (Εμ. Κοντοπόδη Ιεράπετρα) νομίμως μεταγεγραμμένου ...δι' ήν κατάτμησιν δεν απαιτείτο άδεια ..(όπως λένουν) ως εκ της φύσεως των εδαφών ως καλλιεργησίμων και βοσκησίμων , ως αποδεικνύεται εκ της εξαιρέσεως αυτών από της απαλλοτριώσεως πράξεως της Διοικήσεως , εν η βεβαιούται η τοιαύτη φύσις του εδάφους των 1.500 στρεμ .κ.τ.λ. (δες το 4682/22-5-1936 έγγραφο του Γ.Ν.Σ.)

Παρατηρήσεις:

-να ελεγχθεί η τυπική και ουσιαστική νομιμότητα της κατάτμησης διότι αμφισβητείται και η νομιμότητα της Υπ. Απόφασης κ.τ.λ. .

(κατάτμησης χωρεί μόνο επί δυναμένων να καλλιεργηθούν εκτάσεων και παραγωγικά δάση ως ιδιωτική σύμβαση χωρίς να παρακάμπτεται η ενιαία διαχείριση κ.τ.λ.)

Βάσει δε της φύσης του πράγματος και των πάγιων ιστορικών αναφορών της Δασικής Υπηρεσίας και την έκθεση αυτοψίας –φωτοερμηνείας του έτους 1999 βάσει της οποίας εκδόθηκε και η ισχύουσα απόφαση αναδάσωσης η έκταση των νήσων ήταν ανέκαθεν ακαλλιεργήτος

-Να ελεγχθεί η ισχύς της απόφασης απαλλοτριώσεως επίσης για τον ίδιο λόγο

-Να ελεγχθεί η νομιμότητα και αν τελικά η αναμόρφωση της διανομής των 1.500 στρ. , ώστε να προκύψουν νέα μερίδια που να πληρούν τους όρους κατάτμησης κ.τ.λ.
-Να ελεγχθεί η νομιμότητα των αναφορών ότι έναντι αυτής της δεσμεύσεως παρέλκει η υποβολή από τούδε του τοπογραφικού κατάτμησης και αν νομίμως ζητούν να δοθεί ή σχετική άδεια κατατμήσεως της νήσου χρυσής εν ού πεδίου...

Με την από 30-10-1969 αίτηση των ενδιαφερομένων προς τον ΕΟΤ δηλώνεται ιδιοκτησία στο ανατολικό μέρος 758 στρ. και υποβάλλεται χάρτης της χρυσής , τοπογραφικό διάγραμμα κλ : 1:5.000 της ιδιοκτησίας όπου δηλώνεται πρόθεση ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας και σειρά φωτογραφιών κ.τ.λ. το εν λόγω κτήρι περιβρέχεται εκ τριών μερών εκ θαλάσσης και έχει μήκος ακτής 3.000 μ. με εξαιρετικούς ορμίσκους και μοναδικές εις ποιότητα αμμουδιές κ.τ.λ. ήτι περιγρσφή που το προσδιορίζει στο πεδίο που έλαβε η εκχέρσωση προ 30 ετίας και κατασχέθηκαν από την Υπηρεσία τα μηχανήματα -πεδίο αλότοπος που αποφράχθηκε.

Με το 80415/10-11-1969 έγγραφο του Ε.Ο.Τ. επιστρέφεται στους αιτούντες το τοπογραφικό σχεδιάγραμμα οικοπέδου κειμένου στη νήσο χρυσή που προορίζονταν για ανέγερση ξενοδοχείου και επισυνάπτονται οδηγίες συμπλήρωσης και επανυποβολής .

Με το 56202/2777/27-11-1969 έγγραφο του Υ.Γ. Γεν. Δ/νση Δασών προς το Δασαρχείο Ηρακλείου , επικαλούμενο :

-το 308180/7464/29-12-67 έγγραφο Υπ. Οικονομικών που δηλώνει ότι: μετά την πώληση ουδέν διατηρήθηκε υπέρ αυτού δικαίωμα (του Δημοσίου) ,
-τα ως άνω έγγραφα του ΕΟΤ περί της δυνατότητας κατάτμησης υπό όρους ,
-την από 24-12-68 αίτηση των ενδιαφερομένων
-τις 2874/22-7-68 και 2137/4-6-68 αναφορές του δασαρχείου Ηρακλείου και
- την από 5-8-68 γνωμοδότηση του περιφερειακού δ/ντού Κρήτης , τας δ/ξεις του άρθρου 60 ν. 86/69 χορηγεί:

Την άδεια κατατμήσεως του ως άνω άρθρου υπό όρους και περιορισμούς ως άνω , αναφέρεται στο τοπογραφικό Μαρκόπουλου κατ' αρχήν , επιτρέπει μελλοντική τροποποίηση ορίων αν και πάλι τηρούνται οι όροι , απαγορεύει τη πραγματοποίηση της άδειας αυτής κατάτμησης πριν την συμφωνία των απάντων νομίμων συνιδιοκτητών και την τελική υποβολή του σχεδιαγράμματος και τέλος απαγορεύει την περαιτέρω κατάτμηση.

Με την από 10-12-69 αίτηση (αρ. πρωτ. 31226 /19-12-69 Νομαρχίας Λασιθίου) αίτηση οι αιτούντες την κατάτμησης ζήτησαν τη χορήγηση αδείας εκποίησης των υπ' αριθμ. 1,11,12,13 τεμαχίων στρεμμάτων 313,239,240,239 στρέμματα αντίστοιχα (πώληση : προς Ιωάννη Τουμαζάτο και υποβάλλουν τοπογραφικό κλ: 1:5.000 .

Με την 31226/23-12-1969 απόφαση του Νομάρχη Λασιθίου ήρθαν οι απαγορεύσεις του ν. 2148/52 για την εκποίηση των ως άνω τμημάτων .

Με την από 30-12-1969 αίτηση των ενδιαφερομένων δηλώνονται οι 9 συνιδιοκτήτες των 3.403 στρεμ. της νήσου χρυσής και ολοκλήρου της εκτάσεως των 117 στρ. (ή 115,438 κατά άλλη αποτύπωση) της νήσου Μικρονήσι βάσει του 13863/1968 συμβολαίου (Κοντοπόδη) ζητείται και η άρση των απαγορεύσεων για τα τμήματα 1-13 και της παρακείμενης Μικρονήσου και να επιτραπεί η ελεύθερα διανομή τούτων

μεταξύ των συνιδιοκτητών και παραθέτει τους αριθμούς και τα στρέμματα που θα λάβει έκαστος όλα μερίδια άνω των 236 στρεμμάτων πλην της Μικρονήσου που περιέρχεται εξ' ολοκλήρου και εξ' αδιανεμήτου.

Με την 6/3-1-1970 απόφαση του Νομάρχη Λασιθίου αίρονται οι εκ του άρθρου μόνου του ν. 2148/52 απαγορεύσεις ως προς τα υπ' αριθμ. 2,3,4,5,6,7,8,9,10 και 14 εκτάσεων αντιστοίχως : 320,247,248,249,274,262,251,247,1.500 στρεμμάτων αντίστοιχα, (εκτός από το 1=117 στρ. Μικρονήσι) όπως φαίνεται στο συνημμένο 31226/23-12-69 τοπογραφικό 1969 κλ: 1:5000 για τη διανομή μεταξύ των συνιδιοκτητών σύμφωνα με τα ως άνω και θέση προϋπόθεσης ισχύος τη δημοσίευση σε εφημερίδα της Κρήτης.

Με την από 6-1-1970 αίτηση των ενδιαφερομένων ζητείται η διόρθωση της ως άνω 6/3-1-1970 απόφασης με την αιτιολογία ότι ήρθαν και οι περιορισμοί για το υπ' αριθμ. 14 τεμάχιο που δεν υπόκειται σε διανομή ...επί πλέον δε παραλείφθηκε το Μικρονήσι (τμήμα 1)κ.τ.λ.

Με την 272/9-1-1970 απόφαση του Νομάρχη Λασιθίου διορθώκε η πρώτη ως άνω απαλείφοντας το 14 τμήμα και προσθέτοντας το 1 (μικρονήσι) ισχύει μετά τη δημοσίευση κ.τ.λ.

Με το 864/7-3-1970 της Π.Δ. Δασών Κρήτης προς το Υ.Γ. Γεν Δ/ση Δασών υποβάλλεται το υπ' αριθμ. 9458/12-1-70 συμβόλαιο διανομής ακινήτου συμβολαιογράφου Αθηνών Αντωνίου Τζέλιου με το από 9/1969 τοπογραφικό διάγραμμα κλ:1:5.000 του Μηχ. Μαρκόπουλου , πληροφορώντας ότι εκτελέσθει η κατάτμησις των νήσων σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 56202/2777/27-11-69 δ/γή της. (έλεγχος τήρησης των όρων...αναγνώριση συνιδιοκτητών και ιδιοκτησίας).

Με την από 17-4-1970 αίτηση του Ιωάννου Τουμαζάτου ζητείται η άρσις των υπό του Α.Ν. 1366/1938 υφισταμένων απαγορεύσεων δια την παρ' αυτού αγορά τμήματος εκτάσεως κ.τ.λ. που ανήκε στους αρχικούς ιδιοκτήτες Γιαλιράκη-Κουγιουμτζάκη-Τομαδάκη (ποιο;).

Με το 1611/16-6-1970 έγγραφο της εφορείας Ιεράπετρας προς το Υπ. Οικ. πληροφορεί σχετικά με την προτέρα ιδιοκτησιακή κατάσταση των νήσων ως ανήκουσες σε ανταλλαγέντες μουσουλμάνους και περιήλθον εις το Ελληνικό Δημόσιο δυνάμει της από 30-1-1923 σχετικής συμβάσεως κ.τ.κ.

Με την Ε/33244/30-12-1970 απόφαση του Υ.Γ. Δ/σης Εποικισμού περί της άρσεως των περιορισμών Α.Ν.1366/1938 κ.τ.λ. αίρεται η απαγόρευση του άρθρου 7 του Α.Ν. 1366/1938 και μνημονεύει τα : 1.604/27-6-1970 και 18990/832/11-5-1970 έγγραφα Υπ. Οικ. και γεν. Δ/σεως Δασών αντιστοίχως , εξ'ων προκύπτει ότι το δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας.
Επίσης μνημονεύει το 10032/4/70/24-10-70 έγγραφο του Αρχηγείου Ναυτικού. Τίθενται όροι χρήσεως παραλίας , διευκόλυνση οργάνων , εθνικές ανάγκες κ.τ.λ. γενικώς αδιάφορα της έρευνας.

Με την από 5-3-1971 αίτηση 17 το σύνολο ενδιαφερομένων προς το Υπ. Γεωργίας αιτούνται την άδεια αγοράς εκτάσεων στις νήσους από τους ιδιοκτήτες ζητώντας την άρση των απαγορεύσεων του Α.Ν. 1366/1938.

Με την Α 1449/382/26-2-1973 κοινή απόφαση του Υπ. Εθνικής Αμύνης και Οικονομικών ΦΕΚ 70/13-3-1973 ειρηρύχθει αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα , δια στρατιωτικάς ανάγκας της νήσου Χρυσής.
Για την απόφαση αυτή απαλλοτρίωσης που δεν υλοποιήθηκε δεν έγινε ποτέ η οφειλόμενη τυπική ανάκλησή της .

Με το 2460/10-7-1973 έγγραφο της οικ. εφορίας Ιεράπετρας προς τους φερόμενους ως ιδιοκτήτες της υπό απαλλοτρίωσης (του Υπ. Εθν. Αμύνης)νησίδων ζητείται η προσκόμιση κάθε στοιχείου προκειμένου να γίνει η προσκείμεση της αξίας.

Με την από 30-1-1974 αίτηση των φερομένων ως δικαιούχων προς τον οικ. Έφορον Ιεράπετρας ζητείται η συμπληρωματική εκτίμηση της αξίας λόγω των υπάρχοντων εκεί δασικών δένδρων ιδιαίτερα μεγάλης αξίας κ.τ.λ

Με την 62/13-2-1974 απόφαση Μονομελούς Πρωτοδικείου Λασιθίου γίνεται προσωρινός προσδιορισμός τιμής ως εξής:

-Για τις εκτάσεις αδιακρίτως 18.000 /στρέμμα ,

- για τα υπάρχοντα εντός του τεμ. 14 πηγάδια 10.000 έκαστο , για την οικία 450/τ.μ. και

- για την εντός του τεμ 11 λυόμενης οικίας 1.350 /τ.μ.

Στην απόφαση αριθμούνται 10 φερόμενοι συνιδιοκτήτες και 22 παρεμβαίνοντες.

Με το 692501/19-4-1974 πληρεξούσιο εμφανίζονται άλλοι 4 φερόμενοι συνιδιοκτήτες.

Με το Ε.Π. 61/1-6-1974 κρίσιμο έγγραφο της οικ. εφορίας Χανίων προς την οικ. εφορ. Ιεράπετρας και με κοινοποίηση σε συναρμόδια Υπουργεία και λοιπές Υπηρεσίες , μνημονεύεται το 7205/10-5-1974 έγγραφο της οικ. εφορίας Λασιθίου και η ΚΥΑ Εθνικής Αμύνης και Οικονομικών Α.1449/382/26-2-73 και παρατίθενται σημαντικά στοιχεία όπου:

Δηλώνεται ότι η εν λόγω εφορία είχε ξανά ασχοληθεί με το θέματα περιπτώσεων απαλλοτριώσης ,προφανώς αναφέρεται στην αναγκαστική απαλλοτριώση του 1954 , την διανομή , την άρση κ.τ.λ. , καθώς ίσως και στην διαδικασία του 1925-1932 του 1954 χαρακτηρισμού των νήσων ως ανταλλάξιμων δηλαδή ως αναγνωρισμένης ιδιοκτησίας των φερομένων ως ιδιοκτητών μουσουλιμάνων , την ανάθεση της διαχείρισης στην ΕΤΕ , στη πώληση κ.τ.λ. και βεβαιώνονται χαρακτηριστικά τα εξής:

1. εκ της ερέυνης εις στοιχεία του παρελθόντος (νόμων Κρητικής Πολιτείας κ.τ.λ.) εν συνδυασμώ και με τας δ/ξεις του άρθρου 11 του Α>Ν. 2344/50 (όρα εγκύκλιο 66/1968 υπ. οικ.) ενετοπίσθησαν άπασαι αι νησίδες του νομού μας (Λασιθίου) και προκύπτει ότι ανήκουσιν εις το δημόσιον ούτως ώστε ν' αποκλείονται δικαιώματα τρίτων επ' αυτών (μισθώσεις του δημοσίου επί πολλά έτη δια βοσκήν) , πλην μιάς περιπτώσεως αμφισβητουμένης και αυτής περί δικαιωμάτων ιδιώτου.

2. κατά το άρθρον 1 εν συνδυασμώ προς το άρθρο 20 του συντάγματος της Κρητικής Πολιτείας «ουδέν επί των παρακειμένων νησίδων συμπράγματον δικαίωμα αποκτάται άνευ αδείας της κυβερνήσεως.»

Δεν γνωρίζουμε τα έγγραφα που εκδόθηκαν τότε από την ΠΕΔΚρήτης και αν υπάρχουν τέτοια την περίοδο εκείνη.

Πάντως με το 064137/1245/23-11-1995 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας, στηριζόμενο και στα 308180/7464/29-12-67 και 113381/8332/0010Γ/27-1-95 του Υπ. Οικονομικών βεβαιώνει την μη αμφισβήτηση της ιδιοκτησίας των νήσων.

Τα έγγραφα αυτά ενόψει της νέας έρευνας πρέπει να ανακληθούν, ή να μην ειλαμβάνονται ως τελική κρίση και να προκριθεί η αναγκαιότητα στην εξέλιξη της διοικητικής και δικαστικής αναγνωριστικής διαδικασίας.

Εν συνεχεία:

Με την 1181/8-6-01 αναφορά μου υποβάλλω την από 1/2000 συνταχθείσα πολυσέλιδη και αναλυτική αυτοψία μου και χάρτη των νήσων όπου με επιστημονικό τρόπο και κάθε επιβαλλόμενη ακρίβεια περιγράφεται χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τη βλάστηση και κατατάσσεται στις κατηγορίες του ν. 998/79 κ.τ.λ.

Η εργασία αυτή έγινε για την έκδοση της αυτεπάγγελτης πράξης χαρακτηρισμού των εκτάσεων και τη προστασία τους και με βάση το τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου ως επί δημοσίου δασικού χαρακτήρα εκτάσεων.

Η Δ/ση Δασών Λασιθίου μου απαντά με το ταυτόριθμο 1181/13-6-01 κ.τ.λ. και η Δ/ση Δασών Περιφέρειας με το 769/27-6-2001 έγγραφο δίδει οδηγίες για συνέχιση της έρευνας.

Εν συνεχεία με το 2073/27-8-01 έγγραφο της Δ/σης Δασών Λασιθίου ζητείται η επιστροφή του αρχείου του φακέλου που αφορούσαν τις νήσους τον οποίο είχα συγκροτήσει με βάση την 2798/88 εργασία μου και είχε παραδοθεί έκτοτε στον τότε Επιθεωρητή Δασών και χάθηκε μετά τον θάνατό του το έτος 1993 μαζί με άλλους φακέλους όπως και το κτήμα της ΕΤΕ στη περιοχή Κουδουνάτα (υπόθεση Κυριακοπούλου-Ηλιοπούλου)

Ο φάκελος αυτός μαζί με άλλους ευρίσκονταν στην οικία του και δεν παραδόθηκε ποτέ από τους συγγενείς μετά το θάνατό του παρά τις οχλήσεις της Υπηρεσίας.

Ο φάκελος περιείχε 115 εν όλω έγγραφα, δεν κρατήθηκε αντίγραφο αρχείου της Υπηρεσίας και δεν γνωρίζουμε ποια ήσαν και αν αυτά περιέχονται στον ανασυγκροτημένο από διάφορα αρχεία σήμερα φάκελο.

Όλα τα έγγραφα του επισυναπτόμενου φακέλου με την παρούσα έκθεση μας προέρχονται από διάφορα αρχεία συναρμόδιων Υπηρεσιών και ιδιωτών που συνέλλεξα.

Με την από 8-6-01 αναφορά μου επανήλθα ζητώντας η Υπηρεσία να προχωρήσει στην αυτεπάγγελτη πράξη του άρθρου 14 του ν. 998/79 χαρακτηρισμού των νήσων ως δάσος και δασική έκταση σύμφωνα με τον φάκελο που είχα ετοιμάσει (λεπτομερής πλήρη αυτοψία, χάρτες και κατάταξη -χαρακτηρισμός), ώστε η τελεσιδίκηση του δασικού χαρακτήρα πέραν από τη δημιουργία αποτελεσματικού νομικού πλαισίου προστασίας να τεθεί ως ασπίδα και ως προς τη διεκδίκηση των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων του δημοσίου.

Η Διοίκηση απάντησε σύμφωνα με το 769/27-6-01 έγγραφο με το οποίο δεν συμφωνούσε με την έκδοση της πράξης αυτής και αντιπρότεινε κήρυξη των νήσων ως αναδασωτέες πράγμα που έγινε.

Ωστόσο με βάση την αναφορά -καταγγελία μου και τις παραπέρα οδηγίες του ως άνω εγγράφου της Δ/σης Δασών Περιφέρειας Κρήτης η Υπηρεσία προχώρησε εν τέλει στη διεκπεραίωση των υπολειπομένων για την έρευνα εγγράφων ήτοι :

-του 1454/11-7-01 προς την κτηματική υπηρεσία όπου έλαβε την 956/25-7-01 απάντηση , εν συνεχεία δε ζητήθηκε βάσει του 2074/27-8-01 εγγράφου μας και λάβαμε πλήρη φακέλο αρχείου της Κτηματικής Υπηρεσίας
- του 1827/2-8-01 εγγράφου προς την Εθνική Τράπεζα Ελλάδας όπου έλαβε την 53661/T1309451/10-9-01 απάντηση ,
-του 2075/27-8-2001 προς το Υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας για χορήγηση στοιχείων κ.τ.λ.

Επίσης εκδόθηκε το 2351/12-10-01 έγγραφο προς το Υπ. Οικονομικών και λάβαμε την 1099299/10260/0010Γ όπου δηλώνεται η μη ύπαρξη του σχετικού φακέλου Με την από 28-1-02 προκαταρκτική έκθεση που υπέβαλλα έθετα κατά πρώτον την μη ανεύρεση ή τη μη ύπαρξη του πρωτοκόλλου παράδοσης - παραλαβής των εκτάσεων των νήσων Χρυσής ή Γαϊδουρονήσι και Μικρονήσι ως αποδεικτικό καταβολής των δόσεων κ.τ.λ. θέμα το οποίο εκλείσθει οριστικά με το 95123/1142 /18-5-05 έγγραφο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης Τμήμα Εμπραγμάτων Δικαιωμάτων δεδομένου ότι ο νόμος δεν προέβλεπε τον τύπο αυτού του εγγράφου για τις αναλλάξιμες εκτάσεις ΕΤΕ.

Με βάσει επίσης αυτό το έγγραφο το θέμα επικεντρώνεται πλέον στην έρευνα περί της ύπαρξης άλλων παραστατικών εξόφλησης των δόσεων και άρσης της υποθήκης υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου όπως προβλέπουν οι όροι 4 και 5 του αρχικού συμβολαίου της ΕΤΕ 15364/2932 του οποίου ελέγχεται η ισχύς έως σήμερα. , στα πλαίσια της συνέχισης της έρευνας.

Εν τω μεταξύ η περεταίρω έρευνα διακόπηκε εκ μέρους μου από γεγονότα που με έθεσαν σε μακρά υπηρεσιακή και δικαστική διένεξη με τη Διοίκηση , όπως διακόπηκαν και οι συστηματικές πλέον ενέργειες για την προστασία των νήσων. Εν συνεχεία και λόγω της καθυστέρησης του θέματος της ιδιοκτησιακής έρευνας και των γενικότερων ενεργειών προστασίας των νήσων υποβάλλω την 583/24-2-004 αναφορά μου σχετικά με τα παραπάνω και καταγγέλλω γεγονότα και η οποία υποβλήθηκε αρμοδίως και κοινοποιήθηκε δεόντως για τα περεταίρω με το 583/24-2-04 κ.τ.λ.

Εν συνεχεία :

Για την ολοκλήρωση της έρευνας η Υπηρεσία μας υπέβαλε το υπ' αριθμ. 3228/29-9-05 προς υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας και το 720/11-3-05 προς υποθηκοφυλακείο Σητείας .

Τα αιτήματα αυτά έμειναν έως τώρα αναπάντητα εκ μέρους των υποθηκοφυλάκων ειδικά δε της Ιεράπετρας όπου κάναμε συχνές υπομνήσεις διότι το αρχείο αυτό το θεωρούμε ως το κρισιμότερο.

Από παλαιότερη όμως ενδεικτική έρευνα (προ 20 ετίας και πλέον) που κάναμε ως Υπηρεσία προς τα υποθηκοφυλακεία αυτά προέκυψε και σας γνωρίζουμε ότι:

- Στο μεν υποθηκοφυλακείο Σητείας είναι αδύνατον να τηρούνται τέτοια στοιχεία και ειδικά να ανευρίσκονται αποδείξεις αποπληρωμής δόσεων επειδή αποδεδειγμένα όλα τα στοιχεία αυτά των φακέλων μεταφέρθησαν αργότερα στο υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας λόγω αρμοδιότητας

- Στο δε υποθηκοφυλακείο Ιεράπετρας ήδη διαπιστωμένα και από δικές μας έρευνες δεν τίθεται ζήτημα ανεύρεσης του απολεσθέντος τόμου 127 φύλλο 9973 α,α, 15363 των βιβλίων υποθηκών , εξοφλητικών αποδείξεων των δόσεων , πράξεις απάλειψης υποθηκών κ.τ.λ. είτε διότι αυτά εχάθησαν , είτε (το πιθανότερο) διότι αυτά ουδέποτε υπήρξαν και επομένως η απάντηση του υποθηκοφυλακείου στα ζητούμενα 1,2,3,4,5

του εγγράφου μας όποτε αυτή γίνει δεν αναμένεται να διαφωτίσει περαιτέρω την κατάσταση.

Με την υπ' αριθμ. 719 /11-3-05 νέα υπόμνησή μας προς τα Γενικά Αρχεία του Κράτους λαμβάνουμε την υπ' αριθμ. Φ.10/45/31-3-05 αρνητική απάντηση για τα ως άνω ζητούμενα παραστατικά και αφήνεται η πιθανότητα ανεύρεσης τέτοιων στοιχείων από τον ενδελεγή έλεγχο του αρχείου του συμβολαιογράφου Εμμ.

Αγγελάκη.

Αλλά η έρευνα αυτή πλέον βαρύνει τους φερόμενους ιδιοκτήτες , οι οποίοι θα πρέπει να προσκομίσουν τα τυχόν άμεσα ή έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία αποπληρωμής των δόσεων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Με την ολοκλήρωση της έκθεσης αυτής διαπιστώνονται τα παρακάτω όσον αφορά την νομιμότητα των έως τώρα πράξεων κ.τ.λ.

1. Οι νήσοι Χρυσή και Μικρονήσι κακώς το έτος 1924 αναγνωρίστηκαν ως ιδιοκτησία των τέως ανταλλαγέντων μουσουλμάνων διότι αυτοί από πουθενά δεν προκύπτει ότι ήσαν και οι νόμιμοι κάτοχοι τόσο με βάση το Οθωμανικό Κώδικα γαιοκτησίας όσο και με βάση το δίκαιο του Κρητικού Αστικού Κώδικα.

2. Κακώς συμπεριλήφθησαν το έτος 1925 στα ανταλλάξιμα κτήματα και παραδόθηκαν το 1926 στην ΕΤΕ για εκποίηση δεδομένου ότι οι Νήσοι αυτοί:
- ουδέποτε καλλιεργούνταν ή βόσκονταν στο παρελθόν σχεδόν κατά τακτικό τρόπο και σχεδόν επί του 95% του εδάφους των, εξαιρουμένων ίσως των κηπαρίων πέριξ των πιγαδιών και λόγω του αγόνου, του βραχώδους, των αμμοθινών, του δασοσκεπούς του ερημικού και έντονα ξηροθερμικού περιβάλλοντος, της έλλειψης υποδομών μόνιμης κατοικίας, της έλλειψης συγκοινωνίας και της απόστασης των 8 μιλίων από την ακτή της Ιεράπετρας.
- ουδέποτε υπήρξε δασική παραγωγική εκμετάλλευση του δάσους και των δασικών εκτάσεων πλην των ληστρικών υλοτομιών υπεραιώνόβιων δένδρων Αρκεύθου που έλαβε χώρα τη δεκαετία 1950-1960.

3. Κακώς κατά συνέπεια αυτές εκποιήθηκαν τη περίοδο 1926-1932 ειδικώς δεγια γεωργοδενδροκομική εκμετάλλευση διότι ο τότε ισχύων νόμος δεν επέτρεπε τα εδάφη αυτά να γίνονται αντικείμενο συναλλαγής.

4. Από τα συλλεγόμενα στοιχεία της περιόδου 1932-1954 διαπιστώνεται ότι οι οφειλέτες αρχικοί ιδιοκτήτες κακοτροπούσαν στην εξόφληση των δόσεων και ασκούσαν παρελκυστική πολιτική και διαμεσολαβήσεις του πολιτικοδιοικητικού κεντρικού συστήματος για την απόλλειψη των υποχρεώσεων, η κατοχή δε της χώρας και η κατάλυση του κράτους δικαίου κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο προφανώς διευκόλυνε και την τακτική αυτή.

Και ειδικότερα:

Με ανώτερες παρεμβάσεις πέτυχαν και έλαβαν παράταση 20 ετών... δηλαδή έως το 1952 παρά την αντίδραση των Υπηρεσιών που διέβλεπαν την παρελκυστική πολιτική των αρχικών αυτών ιδιοκτητών που παρότι εύποροι όπως σημειώνεται στα έγγραφα δεν επιθυμούν να καταβάλουν τα οφειλόμενα, ελάμβαναν δε παρατάσεις πρώτον έως το 1942 και μετά εν τέλει έως το 1952 χωρίς να έχουν πληρώσει τη δόση του 1937.

Στα ίδια δε έγγραφα δίδεται η προειδοποίηση ότι η τυχόν ευνοϊκή αυτή ρύθμιση θα δημιουργήσει και προηγούμενο και σε άλλες περιπτώσεις των ανταλλαξίμων κτημάτων Ιεράπετρας που διατέθηκαν από την ΕΤΕ πράγματι δε και στη περιοχή «Κουδουνάτα» στο σχετικό φάκελο της υπόθεσης «Κυριακοπούλου –Ηλιοπούλου» τίθεται το ίδιο ζήτημα ελέγχου της αποπληρωμής των δόσεων.

5. Η διαδικασία του Υ.Γ. για απαλλοτρίωσης με αποζημίωση που άρχισε το έτος 1954 έγινε κακώς για τρεις λόγους:

- Δεν προβλέπονταν η διανομή δασικών εκτάσεων και δασών που δεν είχαν καμία βοσκοϊκανότητα άξιου λόγου και γενικότερα αγροτική χρήση για ακτήμονες κτηνοτρόφους.

-Οι κτηνοτρόφοι αυτοί τελικώς δεν αποδείχθησαν αιτήμονες....

-Δεν ελέγχθηκε κατά τις διαδικασίες αναγκαστικής απαλλοτρίωσης με αποζημίωση η ύπαρξη υποθήκης υπέρ του δημοσίου του όρου 4 και 5 με βάσει το αρχικό συμβόλαιο της ΕΤΕ για τοις νήσους αυτές και εις βάρος των αρχικών ιδιοκτητών και των κληρονόμων τους.

6. Εν συνεχεία δε και πάλι κατά τη διαδικασία άρσης της ως άνω απαλλοτρίωσης η οποία κινήθηκε τόσο από τις αρμόδιες Υπηρεσίες όσο και με παρέμβαση των φερομένων ως ιδιοκτητών δεν λήφθηκε υπόψη το παραπάνω τρίτο ενδεχόμενο ώστε να ενεργοποιηθεί η υποθήκη υπέρ του δημοσίου.

Κατ' αυτόν τον τρόπο και η νομική κατάσταση του κτήματος επανήλθε ωριστως στην πρό του 1954 περίοδο και συγκεκριμένα στην απόφαση της άρσης δεν παρατίθεται σαφές εδάφιο στο οποίο να γίνεται λόγος για απόδοση του κτήματος στους αρχικούς προκατόχους και στους κληρονόμους τους.

Ήτοι: δεν υφίστατο έκτοτε ουσιαστική νομιμοποίηση της κατοχής αν δεν ενευρίσκοντο τα αποδεικτικά των εξοφλημένων δόσεων, οι πράξεις απάλειψης υποθήκης, οι εγγραφές στον απολεσθέντα τόμο 127.

7. Κατά το διάστημα μετά την άρση της απαλλοτρίωσης έως τη σύνταξη της διανομής Τζέλιου το 1970 όπου οι αρχικοί ιδιοκτήτες επαναχώρησαν πλήρως στην κατοχή των νήσων με την σύνταξη συμβολαίων ισχύουν τα ίδια, επί πλέον δε κατά το διάστημα αυτό καταμαρτυρείται και η απώλεια του κρίσιμου τόμου 127 και όλων των άλλων στοιχείων που θα συνόδευαν και τους λοιπούς φακέλους και θα αφορούσαν αποδεικτικά αποπληρωμής ή μη των δόσεων.

8. Όλες οι γενόμενες κατατμήσεις πριν και μετά το διάστημα αυτό είναι κατ' ουσίαν άκυρες λόγω της φύσης του πράγματος (Δημόσια Κτήματα που δεν υπόκεινται σε συναλλαγή, Δάση και δασικές εκτάσεις κ.τ.λ.) που από το νόμο και τότε και σήμερα υπόκειται μόνο σε ενιαία διαχείριση.

9. Όλα τα γενόμενα συμβόλαια κληρονομιάς ειδικώς δε οι μεταπωλήσεις πριν και μετά το διάστημα αυτό είναι κατ' ουσίαν άκυρα διότι δεν συνοδεύονταν με τις επιβαλλόμενες νόμιμες έγγραφες βεβαιώσεις της Δασικής Υπηρεσίας και με κατ' ουσίαν νόμιμες άδειες κατάτμησης.

10. Το υπό προστασία αντικείμενο δεν είναι το οιοδήποτε.

Οι νήσοι Χρυσή και Μικρονήσι διέπονται πλέον από καθεστώς πλήρους περιβαλλοντικής - αρχαιολογικής - δασικής κ.τ.λ. προστασίας. Ευρίσκονται σε περιοχή κρίσιμη που κατά καιρούς έχει αμφισβητηθεί από την Τουρκική διπλωματία ως γκρίζα ζώνη.

Ευρίσκεται υπό την πίεση της οικολογικής κατάρρευσης λόγω της αθρόας των επισκεπτών για λόγους αναψυχής, των κάθε είδους παρανομιών, καταστροφές χλωρίδας - υλοτομίας, πανίδας - λαθροθηρίας διακίνησης ναρκωτικών, λαθραλιείας, ρύπανση περιβάλλοντος, κατασκευές, καταλήψεις κ.τ.λ..

11. Μονίμως εκδηλώνεται ενδιαφέρον σημειακής ή ολικής αξιοποίησης από τον ιδιωτικό τομέα για τουριστικούς λόγους και υφίσταται πάντα ο κίνδυνος κατάρρευσης του πλαισίου προστασίας με κεντρική πολιτική παρέμβαση.

12. Η εικρεμότητα της αναγνώρισης ή μη της ιδιοκτησίας είτε ως δημόσιας , είτε ως ιδιωτικής συμβάλει πλέον στην όλη ασάφεια , εμποδίζει τις δημόσιες Υπηρεσίες στη λήψη κάθετων μέτρων και η υπόθεση της πραγματικής προστασίας διολισθαίνει συνεχώς παράγοντας τετελεσμένες και μη ανατρέψιμες καταστάσεις.

13. Κακώς εκποιήθηκαν παραδόθηκαν από το Δημόσιο και εκποιήθηκαν από την ΕΤΕ οι νήσοι ως παραμεθόριες περιοχές και για ευνόητους λόγους.

14. Για τις περιπτώσεις αυτές και επειδή αποτελούν δημόσια κτήματα που δεν υπόκεινται σε συναλλαγή τα δικαιώματα του δημοσίου ουδέποτε παραγράφονται .

Κατά την τελική άποψή μου :

Θεωρώ ότι η προστασία των νήσων ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε εξέλιξη του ιδιοκτησιακού θα πρέπει να είναι ενιαία και απόλυτος όπως αυτό ορίζεται από το νόμο ως δάσος και δασική έκταση κηρυγμένη αναδασωτέα , αρχαιολογική περιοχή και περιοχή Νατούρα.

Και για την τελική επίλυση του ιδιοκτησιακού ζητήματος προτείνω:

- Να αποσταλεί και να αξιολογηθεί αρμοδίως η παρούσα μου έκθεση.
 - Να διαβιβασθεί από τις Κεντρικές Υπηρεσίες της Γενικής Δ/σης Δασών του Υπουργείου έγγραφο προς τους φερόμενους ιδιοκτήτες με τακτή προθεσμία για την προσκόμιση των κρίσιμων στοιχείων που αποδεικνύουν την αποπληρωμή των δόσεων και την απάλειψη της υποθήκης του συμβολαίου του 1932 ή άλλως να αναζητήσουν και να προσκομίσουν νόμους , δ/ξεις , αποφάσεις δικαστηρίων , ΣΤΕ Ν.Σ.Κ. που να επιλύουν γενικώς ή ειδικώς αυτές τις περιπτώσεις που δεν είναι προφανώς και οι μοναδικές.
 - Να αποφανθεί η αρμόδια Δ/ση του Υπουργείου επί των ως άνω .
 - Να ανακληθούν επί του παρόντος ή να μην λαμβάνονται υπόψη ως τελική κρίση και έως την ολοκλήρωση της διοικητικής και δικαστικής διαδικασίας αναγνώρισης ,τα αναγνωριστικά της ιδιοκτησίας έγγραφα του Υπ. Οικονομικών και Γεωργίας ήτοι τα 1.604/27-6-1970 , 18990/832/11-5-1970 έγγραφα Υπ. Οικονομικών ,τα 064137/1245/23-11-1995 Υπ. Γεωργίας και 113381/8332/0010Γ/27-1-95 Υπ. Οικονομικών και τα οποία :
- Εκδόθησαν χωρίς να λάβουν υπόψη τα πραγματικά γεγονότα όπως εκτίθενται στην 2798/1988 έκθεσή μου καθώς και τα νεότερα στοιχεία έρευνας της παρούσας έκθεσής μου , για να μην υπάρχουν διϊστάμενες βεβαιωμένες απόψεις των ταγμένων για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος υπηρεσιών και για την αποτελεσματική προστασία των τυχόν δικαιωμάτων του δημοσίου στην περεταίρω εξέλιξη του θέματος.

Παρατήρηση 1^η : Τα έγγραφα που μνημονεύονται τίθενται στο επισυναπτόμενο φάκελο με χρονολογική σειρά και καθίσταται εύκολος η αναζήτησή τους

Παρατήρηση 2η:

Συνεχίζεται και εκκρεμεί δεδομένου της πληθώρας των εγγράφων η τελική συμπλήρωση της κατάστασης των έως τώρα συνταγθέντων τίτλων ιδιοκτησίας από της σύνταξης του αρχικού συμβολαίου της ΕΤΕ Το 1932 έως και σήμερα, και σύμφωνα με την παρακάτω ενδεικτική διάταξη :

Προσωρινή Κατάσταση συνταχθέντων τίτλων ιδιοκτησίας από τον έτος 1932-2008 που συνεχίζεται στα πλαίσια της παρούσας έκθεσης

Αρ. Τεμ. 8 :

4074/17-3-1980 πωλητήριο συμβόλαιο της Μαρίας Παπαδοπούλου – Τομαδάκη ...ανεύρεση

4499/9-7-1980 από Μαρία Παπαδοπούλου-Τομαδάκη προς Γεωργία συζ. Εμμ. Μαρκοπούλου –Μετινίδου , Ιουλία Εμμ. Μαστοράκη- Χόϊσλερ , Μάριο Γ. Μαρκόπουλο και Εμμ. Ιωάν. Μαστοράκη 30 στρεμματα. Εξ'αδιαιρέτου

5505/23-4-1981 από την ίδια προς Ελένη Ιωάννου Μιχελάκη –Νικόλοη 8 στρεμματα.

5736/6-7-1981 της ίδιας προς τους Μηνά Μιχαήλ Μπινιχάκη και Νέστορα Γεωργίου Νικόλη 16 στρέμματα εξ'αδιαιρέτου.

7279/23-4-1983 πωλητήριο ακινήτου εμβαδού από Μαρία Παπαδοπούλου το γένος Ιωάννου και Ουρανίας Τομαδάκη προς Γρηγόριο Αυξεντίου και Άννης Τυχοπούλου και Δήμητρας συζύγου Γρηγορίου Τυχοπούλου ως αγροτεμάχιο 274 (ή 246)στρεμμάτων όπως φαίνεται στο τοπογραφικό του Δημητρίου Μαρκοπούλου και Εμμ. Μαρκοπούλου του 1969 με βάσει το

4074/17-3-1980 πωλητήριο συμβόλαιο και με το ίδιο τοπογραφικό με αριθμό 8 της γενομένης κατάταξης και προγενέστερα με την 6477/1964 διαθήκη και διανεμήθησαν με την 9458/12-1-1970 διανομή Τζέλιου συμβόλαιο. Μεταβιβάζονται 8 στρέμματα

7301/4-5-1983: από Μαρία συζ. Σταύρου Παπαδοπούλου το γένος Ιωάννου και Ουρανίας Τομαδάκη περί έγκρισης υπέρβασης πληρεξουσιότητας επί διανομών ως άνω 80 στρεμμάτων του τεμ 8

8098/ 3-5-1984 από την ίδια προς Ιωάννη Νικολάου Μακρή 8 στρέμματα.

10767/12-8-1987 από την ίδια προς την Ειρήνη σύζυγου Γεωργίου Μαρκοπούλου –Αεράκη 8 στρέμματα.

11768/8-10-1988 από την ίδια προς Ευτύχιο Εμμ. Φουντουλάκη 16 στρέμματα.

11769/8-10-1988 από την ίδια προς Ιωάννη Μάρκου και Άννας Φουντουλάκη
και Ανδρέα Μάρκου και Άννας Φουντουλάκη 16 στρέμματα.
κ.τ.λ.

Ο Διευθυντής την έρευνα

Φιλίππης Ματθαίος

Δασολόγος